

ส่วนที่ 1

กระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 5 ปี ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)

สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมโลกอย่างรวดเร็วและมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และสวัสดิภาพของประชากรทุกกลุ่มและทุกพื้นที่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมได้เรียนรู้เพื่อปรับตัวให้ทันกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องโดยได้รับการส่งเสริมพัฒนาจากมหาวิทยาลัยและการสนับสนุนให้อาจารย์และเจ้าหน้าที่ได้เรียนรู้และพัฒนาแผนกลยุทธ์ของคณะเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงนับแต่ปีการศึกษา 2551 ดังนี้

1. ผู้บริหารของคณะและอาจารย์ของคณะเข้าร่วมเรียนรู้กับมหาวิทยาลัยในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามหาวิทยาลัย¹ ดังนี้

1. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในอนาคต” โดยศาสตราจารย์ เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย
2. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “ICT ในมหาวิทยาลัยในอนาคต” โดยอาจารย์ ดร. ยรรยง เต็งอำนวย
3. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “ICT ในมหาวิทยาลัยในอนาคต” โดยรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ตั้งวงศ์ศานต์
4. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “อุดมศึกษาไทยใน พ.ศ. 2600 : 50 ปีแห่งการทำทาย” โดยศาสตราจารย์ ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน
5. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “Good Governance กับพัฒนามหาวิทยาลัย” โดยรองศาสตราจารย์ ดร.โกวิท วงศ์สุรวัฒน์
6. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “อุดมศึกษาไทย 10-20 ปีข้างหน้า” โดยศาสตราจารย์ นายแพทย์จรัส สุวรรณเวลา
7. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “การเปลี่ยนแปลงสู่มหาวิทยาลัยแห่งอนาคต” โดยศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช
8. การสัมมนาทบทวนแผนกลยุทธ์และประเมินผลแผนประจำปีการศึกษา 2554 และจัดทำแผนกลยุทธ์คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม 5 ปี ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)
9. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “ภาพอนาคตอุดมศึกษาไทย” โดย รองศาสตราจารย์พินิติ รตะนานุกูล
10. สัมมนาวิชาการเรื่อง “การจัดทำแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 5 ปี ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)
11. เข้าร่วมประชาพิจารณ์ร่างแผนกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 5 ปี ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)

¹

แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 5 ปี ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)

2. การพัฒนาและการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของคณะในการจัดทำแผนกลยุทธ์

1. คณบดีเข้าร่วมอบรม การจัดทำแผนกลยุทธ์ ในหลักสูตร นบม. รุ่นที่ 22 ระหว่างเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2553
2. การสนับสนุนให้อาจารย์ในคณะได้มีประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาและวิชาการทางสังคม สงเคราะห์ในต่างประเทศทั้งการศึกษาดูงานในสถาบันการศึกษา สถานบริการด้านสังคม สงเคราะห์ ประกอบด้วย เขตปกครองพิเศษ ฮองกง ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ รัสเซีย ออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การสัมมนาวิชาการสังคมสงเคราะห์ระดับนานาชาตินับแต่ปีการศึกษา 2551-2554 และนำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในคณะอย่างต่อเนื่อง
3. การสัมมนาทบทวนแผนกลยุทธ์และประเมินผลแผนประจำปีการศึกษา 2551 เมื่อวันที่ 6-7 พฤษภาคม 2552 ณ หินสวบน้ำใส รีสอร์ท จ.ระยอง เป็นการทบทวนแผนกลยุทธ์และประเมินผล การดำเนินงานประจำปีและจัดทำแผนประจำปี 2552
4. การสัมมนาทบทวนแผนกลยุทธ์และประเมินผลแผนประจำปีการศึกษา 2552 เมื่อวันที่ 31 มีนาคม ถึงวันที่ 2 เมษายน 2553 ณ อาคารรับรองสวัสดิการทหารเรือ สัตหีบ จ.ชลบุรี เป็นการทบทวนแผนกลยุทธ์และประเมินผลการดำเนินงานประจำปีและจัดทำแผนประจำปี 2553
5. การเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายสถาบันการศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เพื่อร่วมกันพัฒนามาตรฐานการศึกษา และคุณภาพด้านวิชาการ
6. การร่วมประชุมเครือข่ายสถาบันการศึกษาสังคมสงเคราะห์ในเอเชีย ณ ประเทศฟิลิปปินส์โดย อาจารย์ ดร.ทิพาภรณ์ โพธิ์ถวิล เมื่อ 28 กุมภาพันธ์ – 4 มีนาคม 2554 ผลการเข้าร่วม สัมมนาอาจารย์ได้นำข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการจัดการศึกษาสังคมสงเคราะห์ในเอเชีย มาสื่อสารทำความเข้าใจในกลุ่มอาจารย์ของคณะ
7. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “สถานการณ์ที่ท้าทายต่อการศึกษาศังคมสงเคราะห์และ สถาบันอุดมศึกษาไทย” โดย รองศาสตราจารย์ ดร. เดชา สังขวรรณ คณบดีคณะสังคม สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ ศาสตราจารย์ ดร. สุรพล ปธานวนิช เมื่อวันที่ 9 – 11 มีนาคม 2554 เพื่อปูพื้นฐานในการเตรียมความพร้อมอาจารย์และเจ้าหน้าที่ให้เข้าใจการ เปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีผลต่อการจัดการศึกษาทางสังคมสงเคราะห์
8. การสัมมนาทบทวนแผนกลยุทธ์และประเมินผลแผนประจำปีการศึกษา 2553 เมื่อวันที่ 9 – 11 มีนาคม 2554 ณ Lecasa บางแสน จ.ชลบุรี ซึ่งเป็นการทบทวนแผนกลยุทธ์ ประเมินผลการ ดำเนินงานประจำปีและประเมินผลการดำเนินงานครึ่งแผนกลยุทธ์ 5 ปี(2550-2554) จัดทำแผน ประจำปี 2554 โดยมีการปรับแผนกลยุทธ์เพิ่มในส่วนการเตรียมการสู่ประชาคมอาเซียน
9. การสัมมนาทบทวนแผนกลยุทธ์และประเมินผลแผนประจำปีการศึกษา 2554 เพื่อจัดทำแผน กลยุทธ์คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม 5 ปี ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) เมื่อ วันที่ 25-27 เมษายน 2555 ณ ปณาลี รีสอร์ท จังหวัดสมุทรสงคราม

ส่วนที่ 2

สภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน

1. สถานการณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

การขับเคลื่อนคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมให้บรรลุพันธกิจการจัดการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของคณะและของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในระยะ 5 ปีต่อไป พ.ศ. 2555-2559 จำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เป็นผลกระทบต่อการบริหารจัดการของคณะ ดังนี้

1.1 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)²

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 มีเป้าหมาย คือ การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวทันการเปลี่ยนแปลงในการทำงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล ทรัพยากร และทุนทางสังคม การกำกับมาตรฐาน และการสร้างเครือข่ายอุดมศึกษา บนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบโดยมีสาระหลักๆ 2 ส่วน คือ

ส่วนแรก เป็นการวิเคราะห์สภาพฉายปัจจุบันและอนาคต(Scenario) ที่เป็นปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อมนุษย์และโลก ประเทศไทย จนถึงอุดมศึกษา มี 7 ประเด็น คือ(1) ความเปลี่ยนแปลงด้านประชากร (2)พลังงานและสิ่งแวดล้อม (3)การมีงานทำ ตลาดแรงงานในอนาคต (4)การจัดการความขัดแย้งและความรุนแรง (5)การกระจายอำนาจการปกครอง (6)เยาวชนไทย นักศึกษาไทย บัณฑิตในอนาคต และ (7) แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ส่วนที่สอง เป็นปัจจัยภายในระบบอุดมศึกษา 9 ประเด็น ได้แก่ (1) การเชื่อมต่อการศึกษากับ (2) การแก้ปัญหาอุดมศึกษาปัจจุบัน (3) ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ (4)การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (5) การเงินอุดมศึกษา (6)การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา (7)เครือข่ายอุดมศึกษา (8)การพัฒนาอุดมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ(9)โครงสร้างพื้นฐาน

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติซึ่งเกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ปี พ.ศ. 2555-2559 โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555-2558 ใน 3 นโยบาย ได้แก่ นโยบายที่ 4 สังคมและคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะนโยบายย่อยที่ 1 : นโยบายการศึกษา เฉพาะอย่างยิ่งข้อที่ 4 การจัดการศึกษาขั้นอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

²

คัดลอกจาก แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 5 ปี ระยะที่ 5(พ.ศ. 2555-2559)

ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยกระบวนการสร้างประสบการณ์ระหว่างการเรียนอย่างเหมาะสม และนโยบายย่อยข้อที่ 4 : นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม เฉพาะอย่างยิ่งข้อที่ 4 : สร้างสรรค์อารยธรรมที่ดึงดูดวิถีชีวิตและสังคมคุณภาพ โดยมุ่งเน้นในด้านการส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงทางด้านวัฒนธรรม และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับอารยประเทศและประชาคมอาเซียน และนโยบายที่ 6: วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมโดยเฉพาะนโยบายย่อยที่ 2 : เร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย และครูวิทยาศาสตร์ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ.... และนำพาประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้แบบสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ รวมทั้งพัฒนาแหล่งงานด้านการวิจัยเพื่อรองรับบุคลากรการวิจัยทั้งภาครัฐและเอกชน และนโยบายย่อยที่ 3 : สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งสถาบันการศึกษาชั้นสูงให้เกิดการวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และนโยบายย่อยที่ 4 : จัดระบบงานวิจัยให้เกิดประสิทธิภาพสูง โดยการจัดเครือข่ายความร่วมมือหรือการวิจัยระหว่างหน่วยงานและสถาบันวิจัยที่สังกัดภาคส่วนต่าง ๆ ในประเทศ เน้นการวิจัยที่ครบวงจรโดยมุ่งให้เกิดพลังในคุณค่าในระดับสูง รวมทั้งนโยบายที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองดี โดยเฉพาะนโยบายย่อยที่ 1 : ด้านประสิทธิภาพการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เฉพาะอย่างยิ่งข้อ 6: ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน และข้อที่ 7 : ส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในภาคเอกชน โดยเฉพาะกระบวนการตรวจสอบกิจกรรมที่โปร่งใส และสนับสนุนให้ภาคเอกชนยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อลูกค้า ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ดังนั้นคณะจึงต้องปรับและพัฒนาภารกิจของคณะให้สอดคล้องกับสถานการณ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)³

แนวคิดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มุ่งพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนในทุกระดับ ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติ อย่างบูรณาการ และเป็นองค์รวม และยึดวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. 2570 ดังนี้

“คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนพื้นฐานเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

ภายใต้แนวคิดดังกล่าวก่อให้เกิดยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชนเพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยงได้

³

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559

อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ได้รับการคุ้มครองสิทธิ ผลประโยชน์และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างเท่าเทียม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวม และเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคู่มือสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและความสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ

3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและสามารถใช้ประโยชน์ได้ อย่างยั่งยืน เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพ และศักยภาพการผลิตภาคเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์และสัตว์น้ำ รวมถึงเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้สร้างสรรค์ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานชีวภาพทั้งในระดับครัวเรือน ชุมชน และประเทศ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ภาคเกษตรสามารถพึ่งตนเองได้และเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ได้อย่างมั่นคง

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประเทศ มุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีศักยภาพบนพื้นฐานของนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์และเมืองสร้างสรรค์ เพิ่มผลิตภาพของภาคเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ควบคู่ไปกับการปฏิรูปกฎหมายและกฎระเบียบ

ต่างๆ ทางเศรษฐกิจ และบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของ ประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

5. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
มุ่งเชื่อมโยงมิติของการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศกับมิติของความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บน พื้นฐานของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกโดยให้ความสำคัญ กับการพัฒนาฐานการผลิตและการลงทุนของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการผลิตในประเทศพัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืน บนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และสร้างปฏิสัมพันธ์ในความร่วมมือ ระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้มีความสำคัญ กับการพัฒนากำลังคนในทุกภาคส่วนให้มีทักษะที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ควบคู่ไปกับการพัฒนาเชื่อมโยงด้าน ขนส่งคนและสินค้าเพื่อลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนา ภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มุ่งบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการดูแล รักษาและการใช้ประโยชน์ ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในสังคมไทย โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจ และสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ควบคุมและลดมลพิษ และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ สร้าง ภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตภาวะโลกร้อน และเพิ่มบทบาทประเทศในเวที ประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกิจด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

1.3 สรุปนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555-2558 ⁴

นโยบายของรัฐบาล ในแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555-2558 (รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี) ประกอบด้วย 1) นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก 2) นโยบายความมั่นคงของ รัฐ 3) นโยบายเศรษฐกิจ 4) นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต 5) นโยบายที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม 6) นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม 7) นโยบายการต่างประเทศและ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ และ 8) นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

⁴ แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 5 ปี ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)

จากนโยบายดังกล่าว คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม รับนโยบายสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยจะมีการทบทวนนโยบายของรัฐบาล 3 นโยบาย ได้แก่ นโยบายที่ 4 สังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายที่ 6 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และนโยบายที่ 8 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นโยบายที่ 4 สังคมและคุณภาพชีวิต

ประกอบด้วย 5 นโยบายย่อย คือ 1) นโยบายการศึกษา 2) นโยบายแรงงาน 3) นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน 4) นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม 5) นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม ซึ่งคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับนโยบายย่อยที่ 1 : นโยบายการศึกษา และนโยบายย่อยที่ 4 : นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ดังนี้

1. นโยบายย่อยที่ 1 : นโยบายการศึกษา

ประกอบด้วยนโยบายย่อย 7 ประการ ดังนี้

1. เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการปฏิรูประบบความรู้ของสังคมไทย อันประกอบด้วยการยกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล จัดให้มีโครงการตำราแห่งชาติ ระบบการจัดการความรู้ ปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาทุกระดับให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกและทัดเทียมกับมาตรฐานสากล และปรับปรุงโครงสร้างระบบบริหารการศึกษาโดยการกระจายอำนาจสู่พื้นที่ให้เสร็จสมบูรณ์โดยเริ่มจากพื้นที่ที่มีความพร้อม
2. สร้างโอกาสทางการศึกษา กระจายโอกาสทางการศึกษาในสังคมไทย โดยคำนึงถึงการสร้างเสมอภาคและความเป็นธรรมให้เกิดแก่ประชากรทุกกลุ่ม โดยส่งเสริมการให้ความรู้ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาถึงแรกเกิดให้ได้รับการดูแลอย่างมีประสิทธิภาพตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้จะดำเนินการลดข้อจำกัดของการเข้าถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาสูงขึ้น
3. ปฏิรูปครู ยกฐานะครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง โดยปฏิรูประบบการผลิตครูให้มีคุณภาพ ทัดเทียมกับนานาชาติ สร้างแรงจูงใจให้คนเรียนดีและมีคุณธรรมเข้าสู่วิชาชีพครู ปรับปรุงเงินเดือนและค่าตอบแทนครู พัฒนาระบบความก้าวหน้าของครู ขจัดปัญหาการขาดแคลนครูในสาระวิชาหลัก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา
4. จัดการศึกษาขั้นอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยกระบวนการสร้างประสบการณ์ระหว่างเรียนอย่างเหมาะสม
5. เร่งพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้ทัดเทียมกับนานาชาติโดยใช้เป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพและการกระจายโอกาสทางการศึกษา จัดให้มีระบบการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ พัฒนาระบบ “ไซเบอร์โฮม” ที่สามารถส่งความรู้มายังผู้เรียนโดยระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง

6. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ พัฒนามหาวิทยาลัยให้มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับโลก
7. เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน โดยร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาในการวางแผนผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพเพียงพอสอดคล้องตามความต้องการของภาคการผลิตและการบริการ

2. นโยบายย่อยที่ 4 : นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

ประกอบด้วยนโยบายย่อย 7 นโยบาย ดังนี้

1. เร่งดำเนินการให้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม มีบทบาทในการร่วมเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และร่วมสร้างประเทศไทยให้เป็นประเทศที่อยู่สบาย โดยน้อมนำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานให้แก่รัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินด้วยการทำงานตั้งใจให้ประเทศเป็นที่ยุติที่สบายในโลกที่มีความวุ่นวาย และน้อมนำพระราชดำรัส “รักษาวัฒนธรรม คือ การรักษาชาติ” มาหล่อหลอมและยึดเหนี่ยวจิตใจเป็นหนึ่งเดียวเพื่อเสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้กับคนในชาติ
2. อุปถัมภ์คุ้มครองและทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมการปรับปรุงองค์กรและกลไกที่รับผิดชอบด้านศาสนา เพื่อให้การบริหารจัดการ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา มีความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมความเข้าใจอันดีและสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนาเพื่อนำหลักธรรมของศาสนา มาใช้ในการส่งเสริม คุณธรรม และสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนใช้หลักธรรมในการดำรงชีวิต
3. อนุรักษ์ ทำนุบำรุง และบูรณปฏิสังขรณ์แหล่งศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่เป็นเอกลักษณ์และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์รวมถึงอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปะการแสดง ทั้งที่เป็นมรดกของชาติและการแสดงพื้นบ้านให้เป็นมรดกไทยมรดกโลกของคนรุ่นต่อไป โดยจัดหาสถานที่จัดการแสดงทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค และเพิ่มพื้นที่เวทีทางด้านวัฒนธรรมให้สามารถจัดการแสดงที่ทรงคุณค่าและสมควรภาคภูมิใจสู่ประชาชนส่วนใหญ่โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน และถ่ายทอดสู่ชาวต่างชาติให้ร่วมชื่นชมคุณค่าของวัฒนธรรมไทย
4. สร้างสรรค์อารยธรรมที่งดงามสู่วิถีชีวิตและสังคมคุณภาพ ดังนี้
 - สร้างความเชื่อมโยงระหว่างยุคสมัยอย่างต่อเนื่องโดยให้ความสำคัญต่อบุคลากรทางด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ทุกแขนง ทุกสาขาอาชีพให้ได้รับการดูแลและมีคุณภาพชีวิตที่ดีเพื่อเป็นแม่พิมพ์ในการถ่ายทอดภูมิปัญญา องค์ความรู้ รวมถึงเป็นทูตวัฒนธรรม เป็นแบบอย่างและสร้างแรงบันดาลใจให้แก่อนุชนรุ่นต่อไป
 - ส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับอารยประเทศและประชาคมอาเซียน ร้อยเรียงเรื่องราวฝ่ายการสื่อสารรูปแบบใหม่และเทคโนโลยีทันสมัยผลิตสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ สื่อเคลื่อนไหว สารคดีและภาพยนตร์ รวมทั้งเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารอันทันสมัย

5. นำทุนวัฒนธรรมของประเทศมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยนำวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างงานสร้างอาชีพ สร้างผลิตภัณฑ์และบริการด้านวัฒนธรรม ท้องถิ่นให้เป็นวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดคุณค่าทางสังคม และนำมาซึ่งรายได้สู่ชุมชน ตลอดจน สามารถต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์อย่างครบวงจร
6. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและนันทนาการเพื่อส่งเสริมให้วัยรุ่นไทยเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีคุณธรรมเอื้ออาทรต่อผู้อื่น และเกิดการเรียนรู้ศิลปะอย่างสร้างสรรค์ เข้าใจถึงคุณค่า ช่าง ซึ่ง ในความสุนทรีย์ของศิลปะ
7. ขยายบทบาทและสร้างเครือข่ายความร่วมมือของสภาวัฒนธรรมทุกจังหวัดกับภาคีการพัฒนาทุกภาค ส่วนเพื่อขยายบทบาทสภาวัฒนธรรมให้เป็นกลไกเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งวิถีชีวิตและสื่อ ทุกประเภทที่มีผลกระทบต่อระเบียบทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนพร้อม ทั้งจัดสื่อที่เป็นภัยต่อสังคม ขยายสื่อดีเพื่อนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมอย่างเท่าเทียม สถานการณ์

นโยบายที่ 6 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และวัฒนธรรม

ประกอบด้วย 5 นโยบายย่อย ดังนี้

1. เร่งพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้ โดยพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ ให้ประชาชนได้ใช้ชีวิตประจำวันได้ทัดเทียมกับการพัฒนาการในระดับนานาชาติ จัดให้มีแหล่งความรู้ สู่สาธารณะเพิ่มขึ้น ตลอดจนยกมาตรฐานการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุกระดับ
2. เร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย และครูวิทยาศาสตร์ ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ เพื่อ รองรับการพัฒนาประเทศอย่างมั่นคงและนำพาประเทศไทยเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้แบบ สร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ รวมทั้งพัฒนาแหล่งงานด้านการวิจัยเพื่อรองรับบุคลากรการวิจัยทั้ง ภาครัฐและเอกชน
3. สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้ง สถาบันการศึกษาชั้นสูงให้เกิดการวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อมุ่งสู่การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม
4. จัดระบบบริหารงานวิจัยให้เกิดประสิทธิภาพสูง โดยการจัดเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการวิจัยระหว่าง หน่วยงานและสถาบันวิจัยที่สังกัดภาคส่วนต่างๆ ในประเทศ เน้นการวิจัยที่ครบวงจรโดยมุ่งให้เกิดห่วง โซ่คุณค่าในระดับสูง ส่งเสริมการลงทุนด้านการวิจัยโดยมุ่งเข้าสู่ระดับร้อยละ 2 ของผลิตภัณฑ์มวล รวมในประเทศ
5. ส่งเสริมการใช้ข้อมูลเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การวางแผนการผลิตด้านการเกษตร การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ ยกระดับคุณภาพชีวิต และ เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

นโยบายที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ประกอบด้วย 3 นโยบายย่อย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
 2. กฎหมายและความยุติธรรม
 3. ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารจากทางราชการ สื่อสารมวลชน และสื่อสาธารณะทุกประเภทได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว
- ประสิทธิภาพการบริหารกิจการบ้านเมืองดี
1. พัฒนาระบบราชการอย่างต่อเนื่อง เน้นการบริหารเชิงกลยุทธ์ในระดับชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และมีวิสัยทัศน์ และมุ่งผลสัมฤทธิ์ นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพ
 2. เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง ยกย่องระดับสมรรถนะของส่วนราชการและส่วนหน่วยงานของรัฐ พัฒนาส่งเสริมโครงสร้าง และระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่น คล่องตัวสูง และปรับปรุงระบบบริการประชาชนเป็นเชิงรุกมากขึ้น
 3. พัฒนาและส่งเสริมระบบการบริหารงานบุคคลภาครัฐโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่สามารถประเมินผลงานด้วยระบบคุณธรรม และให้ใช้หลักความมั่นคง
 4. เสริมมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจัง เพื่อให้ข้าราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน
 5. พัฒนาระบบราชการให้เป็นระบบที่โปร่งใส โดยการวางระบบการตรวจสอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม ความคุ้มค่า พัฒนาระบบการติดตาม เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ปรับปรุงระบบการจัดซื้อ จัดจ้าง ตลอดจนการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินให้เกิดความสุจริตและมีประสิทธิภาพ
 6. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม กำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น รวมทั้งให้ประชาชนมีโอกาสแสดงประชาทัศน์ในประเด็นสำคัญต่างๆ อย่างต่อเนื่องโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ
 7. ส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในภาคเอกชน โดยเฉพาะระบบการตรวจสอบกิจการที่โปร่งใส และสนับสนุนให้ภาคเอกชนยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อลูกค้า ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

1.4 สถานการณ์และแนวโน้มการศึกษาสังคมสงเคราะห์

การศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ในระดับปริญญาตรีเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศไทยเมื่อ ประมาณ 50 ปีผ่านมามีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ราวปี พ.ศ. 2503 และหลังจากนั้น 30 ปี คือ ปีพ.ศ. 2533 ได้มีการเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรดังกล่าวเพิ่มขึ้นอีกแห่งในมหาวิทยาลัยเอกชนที่ไม่แสวงกำไร คือ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็นคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ต่อจากนั้น 10 ปีโดยประมาณ ได้มีสถาบันที่เปิดสอนหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตเพิ่มขึ้นอีกใน 3 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยเกริก มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และขณะนี้ มีสถาบันการศึกษาของรัฐหลายแห่งกำลังดำเนินการเปิดหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตเพิ่มขึ้น

การเปิดสอนหลักสูตรนี้มีเหตุผลที่สำคัญอันดับแรกคือ สังคมไทยได้พัฒนาเป็นสังคมทุนนิยม บทบาทการดูแลสวัสดิภาพของประชาชนได้เปลี่ยนไปเป็นภาระหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดูแลแทนสถาบันครอบครัวที่อ่อนแอลงจำต้องเสริมพลัง ทำให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนต้องการอัตรากำลังทางสังคมสงเคราะห์เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลสวัสดิภาพของประชาชน เหตุผลต่อมาซึ่งมีความสำคัญไม่แพ้กันคือปัญหาสังคมและภัยพิบัติต่างๆเกิดขึ้นในสังคมอย่างต่อเนื่องและมีความซับซ้อนมากขึ้น จำเป็นต้องมีนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพเข้ามาดูแลผู้ประสบภาวะยากลำบากมากขึ้นเช่นกัน ประเด็นสุดท้ายการจัดการศึกษาสังคมสงเคราะห์มีความยั่งยืนได้ คือ การเข้าใจว่าการศึกษาดังกล่าวได้กลายเป็นสินค้าหรือบริการที่สามารถขายได้และมีกำไร สามารถเพิ่มมูลค่าให้แก่หน่วยงานและสถานประกอบการต่าง ๆ ที่ให้ความสำคัญแก่การมีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างจิตสาธารณะ

การจัดการศึกษาสังคมสงเคราะห์เพื่อผลิตนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะสังคมไทยต้องการนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ เพราะรัฐบาลได้หันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมเพื่อดูแลประชาชนให้ครอบคลุมมากขึ้น ประกอบกับการต่อสู้เพื่อสิทธิและการเข้าถึงสวัสดิการของกลุ่มเป้าหมาย ได้มีอิทธิพลกดดันต่อรัฐบาลให้มีการกำหนดนโยบายสวัสดิการและมาตรการต่างๆ เข้ามาคุ้มครองประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย ขณะเดียวกันสังคมก็มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ปัญหาของประชาชนมีมากขึ้นและความซับซ้อนขึ้นทำให้การป้องกันแก้ไขเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก นักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ คือนักวิชาชีพหนึ่งที่ต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถช่วยเหลือประชาชนผู้เดือดร้อนได้ทันเวลาอย่างเท่าทันสถานการณ์ การมีหลายสถาบันที่เปิดสอนสังคมสงเคราะห์จะเกิดผลดีด้านการเพิ่มจำนวนนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ เกิดเครือข่ายความร่วมมือพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิต และการทำงานที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ธรรมศาสตร์ ในการพัฒนาหลักสูตร และผู้สอน เปรียบเสมือนพี่เลี้ยงที่กลายมาเป็นหุ้นส่วนในวิชาชีพนี้

ขณะนี้สถาบันการศึกษาสังคมสงเคราะห์ได้รวมตัวกันเป็นเครือข่ายสมาคมสภาการศึกษาสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิต และการทำงานของบัณฑิตเพื่อพัฒนาวิชาการทางสังคมสงเคราะห์ให้มีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น

สถานการณ์ท้าทายต่อการจัดการศึกษาสังคมสงเคราะห์ คือ ความซับซ้อนของปัญหาสังคม มาตรฐานการศึกษา มาตรฐานการปฏิบัติงาน การเปิดเสรีทางการค้า ทำให้สถานศึกษาต้องผลิตนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน และผลิตผู้บริหารด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมที่มีความสามารถในการทำงานทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคเพราะปัญหาสังคมไม่ใช่ปัญหาที่จำกัดขอบเขตอยู่ในพื้นที่แต่เชื่อมโยงเป็นปัญหามานานาชาติ เช่น ปัญหาการค้ามนุษย์ ปัญหายาเสพติด ปัญหาแรงงาน และปัญหาการอพยพย้ายถิ่นทั้งแรงงานที่มีศักยภาพระดับสูง และแรงงานที่มีทักษะการทำงานระดับล่าง นักสังคมสงเคราะห์จำเป็นต้องรู้ภาษาท้องถิ่น ภาษาเพื่อนบ้าน และภาษาสากล และต้องมีความรู้ ทักษะและวิธีการทำงานที่เท่าทันกับปัญหาในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สถาบันการศึกษาสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถให้ได้ตามมาตรฐานระดับประเทศและระดับสากล

2. การวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอก

เพื่อการจัดทำแผนกลยุทธ์ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ได้มีการร่วมกันวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม (SWOT Analysis)⁵ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strengths)

1. อาจารย์มีความสามารถทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

ด้วยการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องมากกว่า 20 ปี ทำให้อาจารย์ได้สะสมองค์ความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ เป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนโดยการให้บริการวิชาการทั้งในรูปแบบของการเป็นวิทยากร เป็นผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดและตรวจสอบมาตรฐานองค์กรและมาตรฐานผู้ปฏิบัติงาน การจัดโครงการฝึกอบรม ที่ปรึกษา และการวิจัยเพื่อพัฒนางานด้านสวัสดิการสังคมและพัฒนาสังคมทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติด้านงานสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม เช่น โครงการวิจัยประเมินแผนพัฒนาเทศบาลปู่เจ้าสมิงพราย โครงการวิจัยประเมินผลแผนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เป็นต้น

⁵ ที่มา : สรุปผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis จากการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนกลยุทธ์คณะ

สังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม วันที่ 26 เมษายน 2555 ณ ปาณาลี รีสอร์ท จังหวัด

สมุทรสงคราม

2. หลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาฝึกทักษะการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ร่วมกับหน่วยงานอย่างเข้มข้น นักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถปฏิบัติงานได้ทันที

การดำเนินการหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิตให้ความสำคัญกับจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การฝึกภาคปฏิบัติมีทั้งการปฏิบัติในหน่วยงานและในชุมชน และมีรายวิชาและชั่วโมงการฝึกภาคปฏิบัติมากกว่าสถาบันอื่นที่เปิดสอนในประเทศไทย และมีหน่วยงานฝึกภาคปฏิบัติรองรับอย่างเพียงพอส่งผลให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ มีทักษะพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ทันที

3. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ(student center/problem base)

ร้อยละ 80 ของรายวิชาที่เปิดสอนนำแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาเป็นแนวทางปฏิบัติ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย เข้าใจปัญหา แนวทางปฏิบัติ และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดการพัฒนาความรู้และความสามารถด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

4. ชื่อเสียงของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมในระดับแนวหน้าของวิชาชีพและวิชาการของประเทศไทย

ในประเทศไทยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้เปิดทำการเรียนการสอนหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ทั้งระดับปริญญาตรี โท และเอก เป็นแห่งที่สองของประเทศไทย ผลิตบัณฑิตออกไปทำงานในหน่วยงานต่างๆ เป็นจำนวนกว่า 2,000 คน และบัณฑิตเหล่านั้นได้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานทั่วประเทศ มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เป็นผลสำเร็จเชิงประจักษ์ให้หน่วยงานมีความต้องการรับบัณฑิตของคณะเข้าทำงานมากขึ้น ประกอบกับหน่วยงานมีความเชื่อถือในบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เปิดสอนในระดับคณะมากกว่าระดับสาขาวิชา ลักษณะเช่นนี้เชื่อมโยงถึงการที่อาจารย์ได้รับโอกาสในการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนงานระดับชาติ เช่น แผนพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมแห่งชาติ แผนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ..... เป็นต้น

5. มีเครือข่ายหน่วยงานฝึกภาคปฏิบัติและอาจารย์ภาคสนามที่ยินดีร่วมมือกับคณะ

การจัดฝึกภาคปฏิบัติกำหนดให้มีทั้งหลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ซึ่งการดำเนินงานที่ผ่านมา มีหน่วยงานยินดีและให้ความร่วมมือรับนักศึกษาเข้าฝึกภาคปฏิบัติอย่างเพียงพอ เช่น หลักสูตรระดับปริญญาตรี กำหนดให้มีการฝึกภาคปฏิบัติ 3 ฝึก คือ (1)การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย (2)การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน และ(3)การฝึกปฏิบัติงานเฉพาะด้านอย่างเข้มข้น ประกอบด้วยการฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ด้านครอบครัวและเด็ก ด้านการแพทย์ ด้านกระบวนการยุติธรรม และด้านสาธารณสุข และระดับบัณฑิตศึกษาที่มีการฝึกงานที่เน้นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่นักศึกษาสังกัด และสามารถนำมาบูรณาการกันได้ หน่วยงานฝึกภาคปฏิบัติมีทั้งภาครัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และต่างจังหวัดใกล้เคียง

6. มีวารสารของคณะรองรับบทความวิจัยและวิชาการ

วารสารสังคมวิวัฒน์ ของคณะมีศักยภาพที่จะพัฒนาเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI และ สกว. ภายในอนาคตอันใกล้นี้ วารสารนี้ได้มีส่วนสำคัญในการรองรับบทความวิจัยทั้งของอาจารย์และนักศึกษา ตลอดจนเชื่อมเป็นเครือข่ายการตีพิมพ์บทความของนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศ

7. มีความโดดเด่นด้านการวิจัยและบริการวิชาการด้านสวัสดิการสังคมโดยเฉพาะความพิการเชิงสังคม

หลังจากเริ่มการเป็นศูนย์การวิจัยและบริการวิชาการด้านสวัสดิการสังคม ก็ได้มีความเข้มแข็งในงานด้านนี้เพิ่มขึ้นโดยมีผลงานวิจัยในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมามีจำนวน 43 เรื่อง ในวงเงินสนับสนุนงานวิจัย ประมาณรวม 30,981,879 บาท และมีความโดดเด่นด้านการศึกษาความพิการเชิงสังคม มีงานวิจัยเฉพาะด้านคนพิการจำนวน 11 เรื่อง และมีการลงนามความร่วมมือทางวิชาการ 2 ฉบับ คือ 1) ความร่วมมือกับสำนักงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และ 7 สถาบันการศึกษา ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยเกริก ได้มีการส่งเสริมงานด้านนี้โดยการจัดหาทุนวิจัยสนับสนุนแก่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และการจัดสัมมนาทางวิชาการร่วมกันปีละ 1 ครั้ง รวมทั้งมีการทำบันทึกความร่วมมือกับมูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเชิงสังคม

8. การส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสทำงานขณะที่ศึกษา

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม สนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์รับนักศึกษาที่มีความจำเป็นและต้องการมีงานทำเพื่อหารายได้ช่วยเหลือตนเองในด้านค่าใช้จ่ายขณะเรียน และแบ่งเบาภาระครอบครัว ทำงานร่วมกับอาจารย์ในโครงการวิจัย บริการวิชาการ และการเตรียมการเรียนการสอน รวมทั้งเป็นผู้ช่วยงานสำนักงานเลขานุการคณะ ส่งผลให้นักศึกษาที่ได้มีโอกาสทำงานเหล่านี้มีทักษะในการทำงานสูง รวมทั้งได้รับการบ่มเพาะให้มีคุณธรรมความซื่อสัตย์ อดทน ประหยัด เมตตา และเสียสละ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจึงได้รับการรับเข้าทำงานทันที

9. มีหลักสูตรเปิดสอนทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ได้พัฒนาความเข้มแข็งด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เริ่มจากหลักสูตรปริญญาตรีในปีการศึกษา 2533 หลักสูตรปริญญาโทในปีการศึกษา 2535 และ หลักสูตรปริญญาเอกในปีการศึกษา 2555

จุดอ่อน (Weaknesses)

1. แผนพัฒนาอาจารย์และบุคลากรของคณะยังไม่ชัดเจนว่าจะสร้างความเชี่ยวชาญทางใด และตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำคณะยังน้อย

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมย่างเข้าสู่ปีที่ 22 อาจารย์ส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในคณะนี้มายาวนาน 16 ปี มีความโดดเด่นด้านการทำวิจัยและบริการวิชาการเป็นที่ยอมรับจากภายนอก แต่ยังขาดการพัฒนาตนเองด้านตำแหน่งทางวิชาการ ทำให้อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ครบตามเกณฑ์ประกันคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา นอกจากนี้การบริการวิชาการและวิจัยยังเป็นไปตามประเด็นที่หน่วยงานภายนอกต้องการใช้ประโยชน์ซึ่งต้องเร่งรัดดำเนินการให้ทันต่อการใช้งาน อาจารย์จึงไม่สามารถจัดสรรเวลาเพื่อการจัดเตรียมเอกสารเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ประกอบกับการมีอาจารย์ลา

ศึกษาต่อระดับปริญญาเอกจำนวนหนึ่ง และป่วยต้องพักรักษาตัว ทำให้อาจารย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ต้องรับภาระงานมากขึ้น

2. อาจารย์มีภารกิจมากและยังไม่สามารถจัดสรรเวลาได้ลงตัว ทำให้ไม่สามารถทำบทบาทได้เต็มที่ ทั้งในการพัฒนาตนเองและการร่วมมือกันพัฒนาคณะ

ด้วยเหตุผลของภาระงานที่กล่าวแล้วในข้อ 1 ส่งผลให้อาจารย์หลายท่านไม่สามารถจัดสรรเวลาให้ลงตัวเพื่อทำบทบาทหน้าที่ของตนเองให้ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพได้ อาจารย์บางท่านต้องรับภาระงานแทนอาจารย์ท่านอื่นจนไม่มีเวลาพัฒนาตนเอง ประกอบกับวัฒนธรรมการทำงานในองค์กรมีการสื่อสารกันโดยผ่านการพูดจาหรือแบบเห็นหน้าเห็นตาเชิงกลยาณมิตรน้อยลง ต้องใช้วิธีการสื่อสารหลายรูปแบบมาเสริม เช่น การโทรศัพท์ที่มีข้อจำกัดไม่สามารถติดต่อกันได้ตลอดเวลา การสื่อสารทาง e-mail มีข้อจำกัดที่อาจารย์บางท่านขาดความใส่ใจและยังไม่คุ้นชินกับวัฒนธรรมการสื่อสารในรูปแบบนี้ ก่อให้เกิดความล่าช้า เข้าใจไม่ตรงกันและมีความผิดพลาดในการดำเนินงานบ่อยมากขึ้น

3. ระบบอาจารย์ที่ปรึกษายังไม่เข้มแข็งพอที่จะตอบสนองนักศึกษาที่มีปัญหา

ต้องยอมรับว่านักศึกษาทุกวันนี้มีปัญหาและความต้องการที่ซับซ้อนมากขึ้น ต้องการความใส่ใจและดูแลแนะนำในการดำเนินชีวิต และร่วมคิดร่วมทำในกิจกรรมทั้งด้านการเรียน การทำกิจกรรมพิเศษ และการมีแบบอย่างที่ดีในเชิงวิชาชีพ แต่กระบวนการดูแลนักศึกษาให้ครบถ้วนและเกิดผลดีดังกล่าวนอกจากต้องการการใส่ใจจากอาจารย์และคณะอย่างจริงจังแล้ว การใช้ระบบสารสนเทศและคอมพิวเตอร์มาช่วยในการดูแลนักศึกษานั้น อาจารย์ที่ปรึกษาหลายท่านยังขาดความคุ้นชินในการใช้ประโยชน์จากระบบนี้ มีภาระงานมาก และนักศึกษาบางคนมีการเข้าออกหลายรอบทำให้เกิดความสับสนเรื่องข้อมูล คณะจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบข้อมูล ระบบกลไกการให้คำปรึกษาแนะนำ และระบบการติดตามดูแลนักศึกษาให้เป็นกลไกเสริมพลังและพัฒนาให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

4. การพัฒนาศักยภาพและระบบสวัสดิการสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนยังไม่ชัดเจน

ด้วยคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เป็นคณะขนาดเล็ก มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนจำนวน 3 คน แต่มีภาระงานต้องให้การสนับสนุนในการบริหารหลักสูตรทั้ง 3 หลักสูตรตั้งแต่ระดับปริญญาตรี โท และเอก รวมทั้งการสนับสนุนการวิจัย บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาคณะไม่สามารถรับนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรของคณะได้ตามเป้า ดังนั้นเพื่อหาช่องทางให้มหาวิทยาลัยและคณะมีรายได้อื่นนอกจากค่าลงทะเบียนนักศึกษาจึงได้ส่งเสริมให้อาจารย์ทำวิจัยและบริการวิชาการมากขึ้น เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการบริหารจัดการงานสนับสนุนเพื่อการผลิตบัณฑิตของแต่ละหลักสูตรที่ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา และการบริหารจัดการงานวิจัยและบริการวิชาการ จึงจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ต้องได้รับการพัฒนาด้านการจัดทำระบบฐานข้อมูล การจัดการการเงิน การจัดการเพื่อการเซ็นสัญญาจ้างงานวิจัยและบริการวิชาการ รวมถึงการมีระบบสวัสดิการเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานที่เหมาะสม เป็นต้น

5. ขาดตำราประกอบการเรียนการสอนที่เขียนโดยอาจารย์ของคณะ

อาจารย์ยังไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนการสอนให้เป็นตำรา นอกจากจะขาดแรงจูงใจด้านการตลาดเนื่องจากมีนักศึกษาไม่มากแล้ว การมีภาระงานมากทางด้านการวิจัยและบริการวิชาการ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และต้องการการสนับสนุนด้านเวลาและทรัพยากร นอกจากนี้การทำงานวิจัยและบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของหน่วยงานที่มีเงื่อนไขเวลากำหนดนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อาจารย์ไม่สามารถจัดสรรเวลาเพื่อการเขียนตำราได้

6. การดำเนินการตามระบบและกลไกในการประกันคุณภาพจัดการเรียนการสอนยังไม่มีประสิทธิภาพ

การประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนต้องอาศัยความเข้าใจและการให้เวลากับการเรียนรู้เกณฑ์และแนวทางการประกันคุณภาพ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องให้ความร่วมมือและร่วมกันเรียนรู้และเข้าร่วมดำเนินการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเรียนรู้ และสร้างวัฒนธรรมขององค์กรทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การบริหารภารกิจ แต่เนื่องด้วยคณะเป็นองค์กรขนาดเล็ก มีบุคลากรน้อยแต่มีภาระงานมาก จึงยังมองว่างานประกันคุณภาพเป็นงานที่เป็นภาระหนัก ประกอบกับระบบฐานข้อมูลจำเป็นยังไม่ครบถ้วนต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

7. ระบบการนิเทศงานภาคสนามของอาจารย์ยังต้องการการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ

ด้วยความก้าวหน้าทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทย ทำให้มีการกำหนดมาตรฐานผู้ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ รวมถึงการขับเคลื่อนพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่มีความคืบหน้ามาก ในขณะนี้ แม้ว่าหลักสูตรของคณะได้กำหนดให้ความสำคัญกับการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ให้เกิดทักษะ และทัศนคติที่ดีและถูกต้องต่อวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ระบบการนิเทศงานส่วนใหญ่เป็นการมอบนักศึกษาให้ปฏิบัติงานในหน่วยงานภายใต้การดูแลของอาจารย์ภาคสนาม และอาจารย์ในคณะติดตามนิเทศงานเป็นครั้งคราว คณะยังขาดการวิเคราะห์และวิจัยมาตรฐานการนิเทศงานทั้งอาจารย์ภาคสนามและอาจารย์ของคณะในการกำกับและดูแลนักศึกษาที่สามารถช่วยให้นักศึกษาเกิดความรู้ ทักษะ และทัศนคติในงานสังคมสงเคราะห์วิชาชีพได้ตรงตามวัตถุประสงค์ เพราะในการปฏิบัติจริงนั้นความใส่ใจและความเข้มข้นของหน่วยงานและของอาจารย์แต่ละแห่งและแต่ละคนมีความแตกต่างกันมาก อันอาจมีผลให้คุณภาพของนักศึกษาแตกต่างกันไป

8. โอกาสในการคัดเลือกนักศึกษาเข้ามาศึกษาในหลักสูตรของคณะมีน้อย

ด้วยจำนวนประชากรวัยเด็กและเยาวชนลดลง และมีสถาบันอุดมศึกษาในประเทศทั้งของรัฐและเอกชนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับค่านิยมของผู้ปกครองยังให้คุณค่าแก่สถาบันของรัฐมากกว่ารวมทั้งมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าของเอกชน ขณะนี้มีสถาบันที่เปิดสอนหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต จำนวน 7 สถาบัน เป็นของรัฐบาล 5 สถาบัน และของเอกชน 2 สถาบัน

9. นักศึกษาขาดทักษะด้านการดำเนินชีวิต ทักษะด้านภาษาและทักษะการสื่อสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศทั้งด้านการพูด การอ่านและการเขียน

สืบเนื่องจากมีโอกาสด้านการคัดเลือกนักศึกษาน้อย นักศึกษาที่รับเข้ามาศึกษาในคณะบางส่วนทักษะการดำเนินชีวิตด้วยตนเองต่ำ ต้องการการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อให้มีวุฒิภาวะสมวัย คิดและ

ตัดสินใจด้วยตนเองอย่างเหมาะสม รอบคอบ และสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังมีทักษะการอ่านและการเขียนไม่สู้ดี ต้องการการเสริมพลังให้รักการอ่าน รู้จักคิด และสามารถเขียนเชื่อมโยงและสื่อสารให้ถูกต้องและเข้าใจทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

10. ฐานข้อมูลของคณะฯ ยังไม่เป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ร่วมกันให้เกิดประโยชน์จากการบริหารจัดการได้

การวางระบบฐานข้อมูล การจัดเก็บ และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ ยังไม่เหมาะสมครบถ้วน ขาดข้อมูลเพื่อการสื่อสารและการขับเคลื่อนที่ครอบคลุม ทำให้การบริหารจัดการประสบความล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ

11. ระบบและกลไกในการจัดการความรู้และสังเคราะห์ความรู้จากการวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ยังไม่มีประสิทธิภาพ

สืบเนื่องจากอาจารย์ส่วนใหญ่ทำวิจัยเพื่อตอบโจทย์ขององค์กรที่จ้างทำ ต้องเร่งรีบให้แล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง และรับทำโครงการใหม่ต่อเนื่อง จึงไม่มีเวลาเพื่อการจัดการความรู้และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ในการเรียน การสอน มีการเสริมสร้างองค์ความรู้และเพื่อนำไปใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์

โอกาส (Opportunities)

1. กรอบมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ(TQF) ทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

การบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานการศึกษา (TQF) เอื้อให้การบริหารหลักสูตรมีมาตรฐานในการบริหารหลักสูตรเพื่อการบรรลุผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในทิศทางเดียวกัน เพราะ มคอ. 2,3,4,5,6 และ 7 เป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นมาตรฐานการเดียวกัน นับว่าเป็นหลักประกันด้านคุณภาพบัณฑิตให้ได้มาตรฐาน

2. การเปิดหลักสูตรปริญญาเอกทำให้มีโอกาสนในการยกระดับมาตรฐานทางวิชาการของคณะให้สูงขึ้น

การเรียนการสอนในระดับปริญญาเอกเป็นการสร้างโอกาสส่งเสริมให้อาจารย์ทำวิจัยและผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมและมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายและระบบสวัสดิการสังคมให้สอดคล้องกับสภาพของประชากรครอบคลุมตั้งแต่วัยแรกเกิด เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ คนเปราะบางทางสังคม และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสต่างๆ รวมถึงแรงงานที่เคลื่อนย้ายเข้าและออกประเทศไทยตามกระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ได้เข้มแข็งมากขึ้น รวมทั้งเพิ่มนักวิชาการและนักบริหารสวัสดิการสังคมที่ขาดแคลนด้วย

3. การเตรียมตัวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558

การประกาศนโยบายของรัฐบาลไทยในการเข้ารับการเปิดเสรีทางการค้าและบริการการศึกษาเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558 โดยประชาคมอาเซียนมีข้อตกลงเป้าหมาย คือ ประเทศสมาชิกจะอยู่ร่วมกันอย่างสันติ เท่าเทียมและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน การศึกษาและการพัฒนา

ระบบสวัสดิการสังคมของประเทศในภูมิภาคนี้ นับเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติและการพัฒนาอย่างยั่งยืน แต่ประเทศเพื่อนบ้านบางประเทศในอาเซียนยังมีการจัดการเรียนการสอนด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมน้อยมาก จึงเป็นโอกาสให้คณะรับนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้าน ทำวิจัยและเป็นที่ปรึกษาให้กับประเทศเพื่อนบ้านที่ยังไม่มีการเรียนการสอนสังคมสงเคราะห์หรือยังอยู่ในระดับที่ควรพัฒนา

4. ร่างพระราชบัญญัติสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ พ.ศ.....

ขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างแล้ว และกำลังจะเข้าสู่การประชุมสภาผู้แทนราษฎรวาระ 2 และ 3 หากกฎหมายฉบับนี้ได้รับการประกาศใช้ ก็จะเป็นโอกาสให้คณะรับนักศึกษาและจัดโครงการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานด้านนี้ได้มากขึ้น

5. กฎหมายระบุให้มีนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพเป็นผู้ปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น

มีกฎหมายระบุให้มีนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพเป็นผู้ปฏิบัติงานเพื่อคุ้มครอง ให้คำปรึกษา แนะนำ ส่งเสริม และการสนับสนุน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสเพิ่มขึ้นทุกปี ขณะนี้มีทั้งสิ้น 12 ฉบับ เช่น กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก กฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยคดีอาญา กฎหมายว่าด้วยสุขภาพจิต กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ กฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เป็นต้น ประกอบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะจำนวนมากได้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและได้รับการยอมรับจากนายจ้างอยู่ในระดับดี จึงเป็นโอกาสที่บัณฑิตของคณะจะได้รับการรับเข้าทำงานในหน่วยงานด้านสวัสดิการสังคมอย่างต่อเนื่องและเพิ่มมากขึ้น

6. การมีมาตรฐานการปฏิบัติงานกับกลุ่มเป้าหมายและองค์กรด้านสวัสดิการสังคม

กฎหมายส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสวัสดิการสังคมของประชาชนกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มกฎหมายเด็กและเยาวชน กลุ่มกฎหมายสตรีและครอบครัว กลุ่มกฎหมายส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กลุ่มกฎหมายผู้สูงอายุ กลุ่มกฎหมายสวัสดิการสังคม กลุ่มกฎหมายพัฒนาชุมชนและสังคม และกลุ่มกฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และการค้าประเวณีและควบคุมการขอทาน กำหนดให้มีมาตรฐาน ผู้ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์และองค์กรสวัสดิการสังคม ประกอบกับมาตรการต่างๆ เหล่านี้ได้กำหนดให้มี กองทุน และการสนับสนุนให้องค์กรเอกชนหรือสาธารณะประโยชน์ดำเนินงานเพื่อคุ้มครองและพัฒนา กลุ่มเป้าหมายร่วมกับภาครัฐได้ นับเป็นโอกาสที่ทำให้คณะสามารถพัฒนาหลักสูตรมีทิศทางการผลิตบัณฑิต การวิจัย และบริการวิชาการให้สอดคล้องกับบริบทการส่งเสริมสวัสดิการสังคมตามกฎหมายได้ชัดเจนมากขึ้น

7. พื้นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเป็นสังคมทุนนิยมอุตสาหกรรม

สังคมพื้นที่ทุนนิยมอุตสาหกรรมที่ชัดเจน ประชากรที่อยู่อาศัยพื้นที่นี้มีระบบครอบครัวเดี่ยวที่อยู่รวมกันค่อนข้างหนาแน่น และประกอบอาชีพในสถานประกอบการ บทบาทด้านการสงเคราะห์ ชัดเจน และ คุ้มครองสวัสดิภาพของสมาชิกในครอบครัวอ่อนแอ มีความต้องการบริการทางสังคมด้านการให้คำปรึกษาทั้งรายบุคคล ครอบครัว และกลุ่ม และการเสริมพลังเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน หรือชุมชน ให้กระทำหน้าที่ทางสังคมและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข ประกอบกับเพื่อพระราชบัญญัติวิชาชีพ

สังคมสงเคราะห์ประกาศให้อาจารย์ผู้สอนสังคมสงเคราะห์จะต้องมีใบประกอบวิชาชีพด้วย ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่คณะจะจัดหน่วยหรือศูนย์บริการสังคมสงเคราะห์จุลภาคหรือคลินิก เพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญของอาจารย์และนักศึกษาเข้าสู่มาตรฐานของพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

8. ประเด็นปัญหาสถานการณ์โลกเรื่องภาวะโลกร้อน การเกิดสาธารณภัย การขาดแคลนอาหาร การค้ามนุษย์ ฯลฯ

ประเด็นปัญหาร่วมที่สังคมโลกกำลังเผชิญ คือปัญหาโลกร้อน การเกิดภัยพิบัติร้ายแรงทั้งที่เกิดจากธรรมชาติและมีมือของมนุษย์ ปัญหาการค้ามนุษย์ การขาดแคลนอาหาร ประเด็นเหล่านี้มีความซับซ้อนรุนแรงและมีผลกระทบต่อประชาชนเพิ่มจำนวนมากขึ้น ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเหล่านี้ ต้องได้รับการ เพื่อแก้ไข บำบัดฟื้นฟู พัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพให้บุคคล ครอบครัว และชุมชนพึ่งตนเองได้ การช่วยเหลือโดยอาสาสมัครจะเพียงพอแต่บรรเทาความเดือดร้อนหรือแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้นแต่จะไม่สามารถแก้ไขปัญหาระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน ได้อย่างยั่งยืน นักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพจะต้องเข้ามามีบทบาทสานต่อการให้บริการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาให้สามารถพึ่งตนเองได้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความรู้ทางวิชาชีพ ทักษะ และ เวลารานอย่างต่อเนื่อง

9. มุลนิธิป่อเต็กตึ๊งสะสมประสบการณ์และองค์ความรู้ด้านงานบรรเทาสาธารณภัยมากกว่า 100 ปี

มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง มีผลงานเชิงประจักษ์และมีภาพลักษณ์ที่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางด้านการทำงานบรรเทาสาธารณภัยทั้งที่เกิดโดยธรรมชาติและการทำงานของมนุษย์ หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตได้เปิดสอนวิชาเฉพาะด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ในงานสาธารณภัย และในภาวะที่โลกประสบปัญหาภาวะโลกร้อน และภัยพิบัติในรูปแบบต่างๆ มากขึ้น จึงเป็นโอกาสที่คณะจะทำวิจัยถอดองค์ความรู้และกระบวนการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ในงานสาธารณภัย เพื่อเผยแพร่และพัฒนาด้วยเทคโนโลยีทันสมัยให้เป็นแนวทางปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมมากขึ้น

10. หน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีความต้องการนักวิชาการเป็นที่ปรึกษาและวิจัยเพื่อพัฒนางานด้านการพัฒนาสังคมและการจัดสวัสดิการมากขึ้น

หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ให้บริการด้านการพัฒนาสังคม การจัดสวัสดิการสังคม และการรับผิดชอบต่อสังคม มีการกำหนดนโยบาย แผน โครงการ และการให้บริการแก่ประชาชนบนฐานข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นปัญหาและความต้องการอย่างแท้จริงของประชาชน ส่งผลให้คณะมีโอกาสดำเนินงานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและการดำเนินงานด้านการพัฒนาสังคม สวัสดิการสังคม และการรับผิดชอบต่อสังคม รวมถึงมีผลงานที่ได้รับการยอมรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีโอกาสมากขึ้นในอนาคต

11. การเข้าร่วมเครือข่ายสถาบันการศึกษาสาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอนสาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จำนวน 7 สถาบัน ได้มีการรวมตัวเป็นเครือข่ายสมาคมสภาการศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมแห่งประเทศไทย เพื่อร่วมกันพัฒนารอบมาตรฐานการศึกษาสาขาสังคมสงเคราะห์ และส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการด้านการวิจัยของอาจารย์ และนักศึกษาทั้งในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก คณะได้รับโอกาสเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ และได้รับการเสริมสร้างจากเครือข่ายระหว่างสถาบันให้ได้พัฒนาตนเองให้มีความเข้มแข็งทาง

วิชาการมากขึ้น กิจกรรมที่เป็นรูปธรรม เช่น การจัดให้มีการประกวดและเสนอผลงานวิชาการของนักศึกษา ระดับชาติ การจัดสัมมนาวิชาการสังคมสงเคราะห์ระดับชาติ เป็นต้น

12. โครงสร้างของประชากรไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมสูงอายุ ตั้งแต่ปี 2553 จากจำนวนประชากร 67.4 ล้านคน มีผู้สูงอายุ 8.01 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ของประชากรทั้งหมด ส่งผลให้สังคมมีประชากรพึ่งพาที่เป็นผู้สูงอายุต่อวัยแรงงานสูงขึ้น ดังนั้นในอนาคตผู้สูงอายุอาจจะต้องพึ่งพาบุตรหลานวัยทำงานมีจำกัด ผู้สูงอายุจึงต้องพึ่งพาบริการทางสังคมจากภาครัฐและเอกชน ทั้งโดยเงินออมของตนเอง การช่วยเหลือจากบุตรหลาน และจากภาครัฐ สถานการณ์เช่นนี้สังคมไทยต้องการนักสังคมสงเคราะห์มากขึ้นเพื่อเข้ามาเป็นผู้ดำเนินการและคุ้มครองกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุให้เข้าถึงสิทธิและระบบสวัสดิการของรัฐและสังคม และการดำรงชีวิตอยู่จนถึงวาระสุดท้ายอย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ จึงเป็นโอกาสทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และบริการวิชาการเพื่อการจัดและพัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อผู้สูงอายุ

ภัยคุกคาม (Threats)

1. การเปิดสอนหลักสูตรสังคมสงเคราะห์บัณฑิตเพิ่มมากขึ้น

ปัจจุบันมีสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนเปิดสอนหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต เพิ่มมากขึ้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สนใจศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต มีทางเลือกมากขึ้นมากขึ้นโดยเฉพาะสถาบันของรัฐ ซึ่งมีผลให้การรับนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรของคณะไม่เป็นไปตามเป้า เพราะผู้ปกครองนักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนสถาบันของรัฐ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเมื่อเทียบกับการเข้าศึกษาที่คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2. โครงสร้างประชากรวัยเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ลดลง

สังคมไทยเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ สืบเนื่องจากอัตราการเกิดลดลง และประชากรมีอายุยืนมากขึ้น ส่งผลให้ประชากรในวัยเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงวัยที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ลดลง จึงเป็นภัยคุกคามด้านการรับนักศึกษาที่ไม่เป็นไปตามเป้า และส่งผลให้คณะไม่มีความมั่นคงทางด้านรายได้

3. ทุนช่วยเหลือการศึกษาจากรัฐบาลน้อยลง

นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ต้องพึ่งพาทุนกู้ยืมจากรัฐบาล แต่ปัจจุบันรัฐบาลจัดสรรทุนช่วยเหลือให้กับนักศึกษาน้อยลง เช่น ให้ความช่วยเหลือเฉพาะภาคการศึกษาปกติ แต่ไม่ให้ความช่วยเหลือในภาคฤดูร้อน ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการลงทะเบียนเรียนวิชาฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาในหลักสูตร ส่งผลให้นักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาในสถาบันของรัฐแทนการเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาของเอกชน ซึ่งประหยัดค่าใช้จ่าย

4. การเปิดเสรีทางการศึกษาและบริการ และการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน

การผลิตบัณฑิตให้ประกอบอาชีพอยู่ร่วมกันในภูมิภาค และสังคมโลก คณะจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ ให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาระบบการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมอาเซียน และได้มาตรฐานสากล ซึ่งอาจารย์จะต้องพัฒนา

และปรับปรุงกระบวนการทำงานและใส่ใจต่อคุณภาพของงานให้ได้มาตรฐานอย่างจริงจัง อาจารย์ทุกคนต้องพัฒนาความสามารถทางด้านภาษา และการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน เพื่อให้มีศักยภาพเป็นผู้นำการเรียนรู้และเป็นกลไกส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างเท่าทัน และสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตเป็นสิ่งที่ต้องการของตลาดงานในอาเซียน สามารถแข่งขันกับแรงงานจากต่างประเทศที่หลั่งไหลเข้ามามากในตลาดแรงงานของไทยและภูมิภาคอาเซียน ซึ่งนับว่าเป็นภัยคุกคามที่ท้าทายมาก

5. การเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนทำให้ได้รับการปฏิบัติไม่เท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยรัฐ ด้านการสนับสนุนงบประมาณโครงการวิจัย และบริการวิชาการ

คณาจารย์ในคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ได้รับงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยจากภายนอกอย่างต่อเนื่อง แต่การดำเนินโครงการมักประสบปัญหาด้านกฎระเบียบและเงื่อนไขที่แหล่งทุนกำหนดซึ่งมีความยุ่งยาก เช่น บางแหล่งทุนต้องการให้คณาจารย์ของคณะเป็นผู้ทำวิจัย แต่ขอให้เซ็นสัญญาผ่านสถาบันของรัฐ และบางโครงการที่เซ็นสัญญาโดยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวก็จะถูกกำหนดเงื่อนไขพิเศษ เช่น กำหนดวงเงินค่าประกันผลงานสูงกว่าภาครัฐ การเซ็นสัญญาแต่ละโครงการต้องใช้เวลามาก และมหาวิทยาลัยยังไม่มีหน่วยสนับสนุนวิจัยและบริการวิชาการส่วนกลางที่มีความชำนาญและประสิทธิภาพเพื่อจัดการด้านการเซ็นสัญญา และกระบวนการที่เกี่ยวข้อง หน่วยสนับสนุนระดับคณะมีบุคลากรจำกัด และขาดประสบการณ์ด้านการดำเนินนี้ ส่งผลให้อาจารย์ประสบความยากลำบากในการติดต่อประสานงาน ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน

6. พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ.....

ปัจจุบันการขับเคลื่อนพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ผ่านขั้นตอนต่างๆเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร วาระ 2 และวาระ 3 และมีแนวโน้มสูงที่พระราชบัญญัตินี้จะประกาศใช้ในเร็ววันนี้ ส่งผลให้คณะต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพได้มาตรฐาน ควบคู่กับการพัฒนาคณาจารย์ให้เข้าสู่การได้เป็นนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพที่ได้รับใบอนุญาตโดยเร็ว นับเป็นภัยคุกคามที่อาจารย์จะต้องพัฒนาตนเอง และการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตสามารถสอบขอรับใบอนุญาตเพื่อทำงานวิชาชีพได้ทันที

ส่วนที่ 3

แผนกลยุทธ์คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 5 ปี ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เดิมคือคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติให้ก่อตั้งขึ้นในวันที่ 1 พฤษภาคม 2533 เป็นคณะที่สองของมหาวิทยาลัย เปิดสอนหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งแรก และเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งที่สองของประเทศไทยที่เปิดสอนหลักสูตรนี้ ปัจจุบันคณะได้เปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม

ปณิธาน

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มุ่งผลิตบัณฑิตทุกระดับให้เป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม มีสำนึกรับผิดชอบตนเอง เป็นแบบฉบับสมบูรณ์ของปัญญาชนผู้พร้อมที่จะอุทิศตนรับใช้สังคม เพื่อความยุติธรรมและความผาสุกของเพื่อนร่วมโลกอย่างภาคภูมิใจ

วิสัยทัศน์

“เป็นคณะที่มีมาตรฐาน วิชาการเด่น เน้นคุณธรรม นำสู่สากล”

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตที่มีมาตรฐาน ทั้งด้านความรู้ ทักษะทางสงเคราะห์วิชาชีพ และมีคุณธรรม จริยธรรม
2. วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถทางวิชาการ
3. ให้บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการและสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร ชุมชน และสังคม
4. สืบสาน ส่งเสริม และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ไทย-จีน
5. พัฒนาศูนย์การเรียนรู้และการปฏิบัติการสังคมสงเคราะห์คลินิก

ยุทธศาสตร์

1. การสร้างมาตรฐานการเรียนการสอนด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. การพัฒนาองค์ความรู้ และการวิจัย โดยเน้นความเข้มแข็งในสาขาวิชาการแพทย์ สาธารณภัย กลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุ และคนพิการ
3. การพัฒนาการบริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง ความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม

4. การส่งเสริม สืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และไทยจีน
5. การพัฒนานักศึกษาและบุคลากรให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข และใช้ชีวิตอย่างพอเพียง
6. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง
7. การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และการปฏิบัติการสังคมสงเคราะห์คลินิก

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ มาตรการ ตัวชี้วัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: การสร้างมาตรฐานการเรียนการสอนด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และ

สวัสดิการสังคมให้สอดคล้องกับการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ การพัฒนา
ประเทศและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์ ที่ 1:

เป็นคณะวิชาที่ได้มาตรฐานวิชาการและวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
ได้รับการยอมรับจากสถาบันการทางสังคมสงเคราะห์ในประชาคมอาเซียน

มาตรการที่ 1: ด้านหลักสูตร

1. ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ในระดับตรี โท และเอกให้
สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทิศทางการพัฒนาประเทศ และได้มาตรฐานตาม
กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ(Thai Qualifications Framework for
Higher Education, TQF:Hed)และมาตรฐานทางวิชาชีพ
2. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาทางไกลและหลักสูตรนานาชาติ
3. ปรับปรุงรายวิชา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

มาตรการที่ 2: ด้านการเรียนการสอน

1. จัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน มคอ.
2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาสังคมสงเคราะห์องค์การวิชาชีพใน
ประเทศไทย
3. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาสังคมสงเคราะห์องค์การวิชาชีพใน
ประชาคมอาเซียน
4. มีโครงการกิจกรรมศึกษาดูงานวิจัยแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับประชาคม
อาเซียน
5. มีโครงการกิจกรรมด้านวิชาการร่วมกันระหว่างเครือข่ายสถาบันการศึกษาสังคม
สงเคราะห์หรือองค์การวิชาชีพในประเทศไทย
6. เตรียมความพร้อมบุคลากรและนักศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
 - 1.อบรมเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษา (อังกฤษและภาษาที่จำเป็น) สำหรับการสื่อสารและ
วัฒนธรรมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(การสร้างมูลค่าเพิ่ม) เพื่อสร้างบุคคลสู่
อาเซียน
 - 2.ส่งเสริมให้บุคลากรและนักศึกษาสื่อสารผ่าน Social Media (สื่อออนไลน์) และ
เอกสารประกอบการสอนที่เป็นภาษาอังกฤษ (เตรียมทักษะด้านภาษา)
 - 3.อบรมเตรียมความพร้อมศิษย์เก่าเพื่อเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรการที่ 3: ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

1. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา
2. ส่งเสริมการวิจัยด้านประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำมาใช้พัฒนาการจัดการศึกษา
3. สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบัน

ตัวชี้วัด: ประกอบด้วย 12 ตัวชี้วัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 :การสร้างมาตรฐานการเรียนการสอนด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมให้สอดคล้องกับการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ การพัฒนาประเทศและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์ที่ 1: เป็นคณะวิชาที่ได้มาตรฐานวิชาการและวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ได้รับการยอมรับจากสถาบันการทางสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทย

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						มาตรการที่ 1: ด้านหลักสูตร	กก.วิชาการ และ กก.บริหาร หลักสูตร
1. จำนวนหลักสูตรผ่านการรับรอง ตามมาตรฐานวิชาการตามที่เครือข่ายสถาบันสังคมสงเคราะห์กำหนด(มคอ.)	3	3	3	3	3	1.ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ในระดับตรีโทเอกให้สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาประเทศตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพอุดมศึกษา (มคอ.)	
2. สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์การแพทย์/คลินิก			1			2. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาทางไกลและหลักสูตรนานาชาติ	
3. International program				1	1	3.ปรับปรุงรายวิชา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	
						มาตรการที่ 2 ด้านการเรียนการสอน	
3. ร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรต้องได้รับการรับรองมาตรฐานทางวิชาชีพตามกฎหมายกำหนด(การสอบใบประกอบวิชาชีพ)	-	-	-	50	65	1. จัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานมคอ.	
4. จำนวนรายวิชาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ	20	20	20	20	20	2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาสังคมสงเคราะห์และองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย	
5. จำนวนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทย	3	3	3	3	3	3.สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาสังคมสงเคราะห์และองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
6. ร้อยละของจำนวนรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนโดนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	80	80	80	80	80		
7. จำนวนครั้งการศึกษาดูงานหรือการแลกเปลี่ยนนักศึกษา และ/หรือคณาจารย์ระหว่างสถาบันการศึกษาให้ประชาคมอาเซียน (ครั้ง)(เปิดวิชาเลือก และฝึก 3)	2	2	2	2	2	4.มีโครงการกิจกรรมศึกษาดูงานวิจัยแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับประชาคมอาเซียน	
8. หลักสูตรภาษาอังกฤษ International Program			3	3	3	5.มีโครงการกิจกรรมด้านวิชาการร่วมกันระหว่างเครือข่ายสถาบันการศึกษาสังคมสงเคราะห์หรือองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย	
9. จำนวนสถาบันการศึกษาต่างประเทศที่มีความร่วมมือ 1. ฝึก 3 ประเทศ ลาว เขมร พม่า 2. แบ่งกลุ่มไปป็นัง (ผู้บริหาร) 3. Website เป็นภาษาอังกฤษ	1	2	2	3	3	6.ด้านเตรียมความพร้อมบุคลากรและนักศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 1. อบรมเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษา (อังกฤษและภาษาที่จำเป็น) สำหรับการสื่อสารและวัฒนธรรมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(การสร้างมูลค่าเพิ่ม) 2. ส่งเสริมให้บุคลากรและนักศึกษาใช้ภาษาผ่าน Social Media (สื่อออนไลน์) และเอกสารประกอบการสอนที่เป็นภาษาอังกฤษ(เตรียมทักษะด้านภาษา) 3. อบรมเตรียมความพร้อมศิษย์เก่าเพื่อเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานวิชาชีพตามกฎหมายกำหนด	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						มาตรการที่ 3 ด้านการประกันคุณภาพ	
10.ผลการประเมินคุณภาพระดับคณะของ สกอ. อยู่ในระดับดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	1. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา	
11.จำนวนแนวปฏิบัติดีและ/หรืองานวิจัยที่ ดีที่ได้จากการประกันคุณภาพการศึกษา	1	2	2	2	2	2. ส่งเสริมการวิจัยด้านประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อ นำมาใช้พัฒนาการจัดการศึกษา	
12. จำนวนสถาบันที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้และ มีกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาร่วมกัน	5	5	5	5	5	3. สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกัน คุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบัน	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาองค์ความรู้ และการวิจัย โดยเน้นด้านสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ สาธารณภัย ผู้สูงอายุ และคนพิการ

เป้าประสงค์ที่ 2: คณะมีองค์ความรู้ด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ และสาธารณภัย และกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุ และคนพิการที่เป็นระบบ ทั้งเชิงกว้างและเชิงลึก ที่สามารถนำไปขับเคลื่อนนโยบายและพัฒนาหลักสูตรของคณะได้

มาตรการที่ 1: ด้านระบบการบริหารจัดการงานวิจัย

1. แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัยของคณะ
2. พัฒนาระบบสารสนเทศงานวิจัยด้านสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ สาธารณภัย ผู้สูงอายุ และคนพิการ
3. สร้างระบบการจัดการความรู้จากงานวิจัย
4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อพัฒนางานวิจัย
5. ส่งเสริมและเผยแพร่งานวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ
6. มีมาตรการและจัดระบบให้คณาจารย์ทุกคนทำวิจัยในด้านนี้
7. จัดหาแหล่งทุนวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

มาตรการที่ 2: ด้านผลงานวิจัยและผลงานวิชาการ

1. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยไปสู่ชุมชนและขยายผลไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งนำไปขับเคลื่อนนโยบาย
2. บูรณาการผลงานวิจัยกับการเรียนการสอนและการบริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้ : ประกอบด้วย 12 ตัวบ่งชี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาองค์ความรู้ และการวิจัย โดยเน้นด้านสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ สาธารณภัย ผู้สูงอายุ และคนพิการ

เป้าประสงค์ที่ 2 : คณะมีองค์ความรู้ด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ และสาธารณภัย และกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุ และคนพิการที่เป็นระบบ ทั้งเชิงกว้าง และเชิงลึก ที่สามารถนำไปขับเคลื่อนนโยบายและพัฒนาหลักสูตรของคณะได้

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						มาตรการที่ 1: ด้านระบบการบริหารจัดการงานวิจัย	กรรมการวิจัย
1. จำนวนฐานข้อมูลที่เป็นระบบและมี ความทันสมัย	1	2	3	4	4	1. พัฒนาระบบสารสนเทศงานวิจัยด้านการปฏิบัติงาน สังคมสงเคราะห์การแพทย์ และสาธารณภัย กลุ่มเป้าหมาย ผู้สูงอายุและคนพิการ	
2.จำนวนครั้งในการจัดการความรู้	1	2	3	4	4	2. สร้างระบบการจัดการความรู้จากงานวิจัย	
3.จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์จากภายในต่ออาจารย์ประจำที่ ปฏิบัติงานจริง	1:10,000	1:10,000	1:10,000	1:10,000	1:10,000	3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อพัฒนางานวิจัย	
4. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์จากภายนอกต่ออาจารย์ประจำ ที่ปฏิบัติงานจริง	1:100,000	1:100,000	1:100,000	1:100,000	1:100,000	4. สร้างบรรยากาศและแรงจูงใจในการทำงานวิจัย	
5.จำนวนบทความจากงานวิจัยที่ถูกเผยแพร่ ในระดับชาติและนานาชาติ	3	3	4	5	5	5. ส่งเสริมและเผยแพร่งานวิจัยในระดับชาติและ นานาชาติ	
6. จำนวนบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ใน วารสารระดับชาติและนานาชาติ	5	6	7	8	8	6. สร้างขวัญและกำลังใจในการตีพิมพ์และเผยแพร่ บทความในระดับชาติและนานาชาติ	
7. ร้อยละของอาจารย์ที่ทำการวิจัยด้าน การแพทย์ สาธารณภัย ผู้สูงอายุและคน พิการ	30	30	40	40	50	7. มีมาตรการและจัดระบบให้คณาจารย์ทุกคนทำวิจัย ด้านนี้	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
8. จำนวนของแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนงานวิจัย	1	2	3	4	5	8. จัดหาแหล่งทุนวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ	
						มาตรการที่ 2 ด้านผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ	
9. จำนวนงานวิจัยที่นำไปสู่ชุมชนและขยายผลไปสู่การปฏิบัติ	1	2	3	4	4	1. แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยระดับคณะ	คณะกรรมการวิจัย
10. จำนวนผลงานวิจัยที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน	1	2	3	4	4	2. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยไปสู่ชุมชนและขยายผลไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งนำไปขับเคลื่อนนโยบาย	
11. จำนวนผลงานวิจัยที่นำไปบูรณาการกับการบริการวิชาการ	1	2	3	4	4	3. ส่งเสริมการบูรณาการผลงานวิจัยกับการเรียนการสอนและการบริการวิชาการ	
12. จำนวนตำรา/หนังสือที่ผ่านการพิจารณาการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	1	1	1	1	1		

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการบริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร ชุมชน และสังคม

เป้าประสงค์ที่ 3: การบริการวิชาการ เพื่อพัฒนา ให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรชุมชนและเครือข่ายองค์กรชุมชนในด้านการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ทั้งชุมชนเมือง และชนบทภายใต้แนวคิดการพัฒนาแบบองค์รวมหรือการบูรณาการ

มาตรการที่ 1 : การบริการวิชาการ

1. ศึกษาสำรวจปัญหาและความต้องการขององค์กร ชุมชนและสังคม ด้านการแพทย์และสาธารณสุข กลุ่มเป้าหมาย ผู้สูงอายุและคนพิการ
2. จัดรูปแบบการบริการวิชาการให้กับองค์กร ชุมชนและสังคมให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการ และวัฒนธรรมขององค์กร ชุมชน และสังคม
3. จัดโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่สนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลชุมชนระดับจังหวัดและตำบลเพื่อสนับสนุนการทำงานบริการวิชาการของคณะ
4. จัดโครงการ/กิจกรรมวิชาการด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการให้กับองค์กร ชุมชนและสังคมด้านการแพทย์และสาธารณสุข กลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุและคนพิการ

มาตรการที่ 2 : ระบบ กลไก และปัจจัยสนับสนุนการบริการวิชาการ

1. รวบรวมศักยภาพคณาจารย์โดยรวมของคณะ จัดทำฐานข้อมูลคณาจารย์ จำแนกตามความเชี่ยวชาญ
2. พัฒนาระบบ กลไก และปัจจัยสนับสนุน การบริการวิชาการให้มีมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม
3. กำหนดให้มีการบูรณาการการบริการวิชาการ การเรียนการสอน งานวิจัย

มาตรการที่ 3 : สร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงเพื่อนำผลงานวิชาการสู่ชุมชนและสังคม

1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางบริการวิชาการ และการนำผลงานวิชาการสู่ชุมชนและสังคมกับสถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ
2. สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับชุมชนและท้องถิ่น เพื่อนำผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์
3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนเพื่อการพัฒนาองค์กร ชุมชน และเครือข่าย

ตัวบ่งชี้ : ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการบริการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร ชุมชน และสังคม

เป้าประสงค์ที่ 3: การบริการวิชาการ เพื่อพัฒนา ให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรชุมชนและเครือข่าย

องค์กรชุมชนในด้านการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ทั้งชุมชนเมือง และชนบทภายใต้แนวคิดการพัฒนาแบบองค์รวมหรือการบูรณาการ

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
1 จำนวนโครงการกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคม	1	1	1	1	1	มาตรการที่ 1 การบริการวิชาการ	
2 รายได้จากการให้บริการวิชาการแก่สังคม	50,000	100,000	100,000	100,000	100,000	1. ศึกษาสำรวจปัญหาและความต้องการของชุมชนและสังคม ด้านการแพทย์และสาธารณสุข กลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุและคนพิการ	คณะกรรมการบริการวิชาการ
3. ร้อยละโครงการ/กิจกรรมการบริการวิชาการที่บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและงานวิจัยภายใต้วัฒนธรรมชุมชนต่อจำนวนโครงการกิจกรรมการบริการวิชาการทั้งหมด	20	25	30	35	40	2. จัดรูปแบบการบริการวิชาการให้กับองค์กร ชุมชนและสังคมให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการ และวัฒนธรรมขององค์กร ชุมชน และสังคม	คณาจารย์ในคณะ
						3. จัดโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่สนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลชุมชนระดับจังหวัดและตำบลเพื่อสนับสนุนการทำงานบริการวิชาการของคณะสังคมฯ	คณะกรรมการบริการวิชาการ
						4. จัดโครงการ/กิจกรรมวิชาการด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการให้กับชุมชน	คณาจารย์
						มาตรฐานที่ 2 ระบบกลไกและปัจจัยการสนับสนุนการบริการวิชาการ	
						1. รวบรวมศักยภาพคณาจารย์โดยรวมของคณะฯ จัดทำฐานข้อมูลคณาจารย์ จำแนก	สำนักงานเลขาคณะ

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						ตามความเชี่ยวชาญ	
						2. พัฒนาระบบ กลไก และปัจจัยสนับสนุน การบริการวิชาการให้มีมาตรฐานทาง วิชาการและวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับของชุมชน และสังคม	คณะกรรมการบริการ วิชาการ
						3. กำหนดให้มีการบูรณาการการบริการ วิชาการ การเรียนการสอน งานวิจัย	คณาจารย์
						มาตรการที่ 3 สร้างเครือข่ายการเชื่อมโยง เพื่อนำผลงานวิชาการสู่ชุมชนและสังคม	
						1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือบริการวิชาการ กับ และการนำผลงานวิชาการสู่ชุมชน ประชาคมอาเซียน	คณะกรรมการบริการ วิชาการ
เจาะเรื่องอะไร และหาแหล่งทุน เรื่องวิชาการวิชาชีพ วิทยากร และคณะทำ และที่คณะมีส่วนร่วมกับสถาบัน/องค์กร อื่นๆ						2. สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อนำผลงานทางวิชาการไปใช้ ประโยชน์	คณาจารย์
						3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐ และเอกชนเพื่อการพัฒนาองค์กรชุมชนและ เครือข่าย	คณาจารย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: สืบสาน ส่งเสริม และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทยจีน

เป้าประสงค์ที่ 4: ส่งเสริมการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน

มาตรการที่ 1: ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน

1. อนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน
2. เผยแพร่และสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน
3. ร่วมสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน
4. บูรณาการศิลปวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอน

มาตรการที่ 2: ส่งเสริมความสุนทรีย์และรสนิยมทางศิลปวัฒนธรรม

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักศึกษาและบุคลากรเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดีในองค์กร
2. ปรับแต่งและรักษาสภาพแวดล้อมของคณะให้สวยงามสอดคล้องกับธรรมชาติและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรเห็นคุณค่าความงามของศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อให้การดำเนินชีวิตมีความสุข
4. ส่งเสริมให้มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมสม่ำเสมอ
5. ส่งเสริมให้มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านสุนทรีย์และรสนิยมทางศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ : ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: สืบสาน ส่งเสริม และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ไทย-จีน

เป้าประสงค์ที่ 4: ส่งเสริมการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ไทย-จีน

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						มาตรการที่ 1: ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน	กก.วิชาการ และ
1.จำนวนโครงการ / กิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	2	2	3	3	4	1. อนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน	กก.พัฒนา นักศึกษา
2.จำนวนโครงการ / กิจกรรม ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน ที่บุคลากรและ นักศึกษาเข้าร่วม	2	2	2	2	3	2. เผยแพร่และสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา ท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน	
3.ระดับความพึงพอใจของนักศึกษา และ บุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	3. ร่วมสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา ท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน	
4. เครือข่ายสืบสาน ส่งเสริม และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมในประเทศและอาเซียน	1	2	2	3	3	4. บูรณาการศิลปวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอน	
5. มีรายวิชาที่บูรณาการศิลปวัฒนธรรม เข้ากับการเรียนการสอน	2	2	2	2	2	มาตรการที่ 2: ส่งเสริมความสุนทรีย์และรสนิยมทาง ศิลปวัฒนธรรม	
6. จำนวนผลงานที่ได้รับการยกย่องในระดับชาติหรือนานาชาติ	1	1	1	1	1	1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักศึกษาและบุคลากร เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดีในองค์กร	
						2. ปรับแต่งและรักษาสภาพแวดล้อมของคณะให้ สวยงามสอดคล้องกับธรรมชาติและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	
						3. ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรเห็นคุณค่าความงาม ของศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อให้การดำเนินชีวิตมี	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						ความสุข	
						4. ส่งเสริมให้มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมสม่ำเสมอ	
						5. ส่งเสริมให้มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านสุนทรีย์ และรสนิยมทางศิลปวัฒนธรรม	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนานักศึกษาและบุคลากรให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุขและใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

เป้าประสงค์ที่ 5.1: นักศึกษาและบุคลากรมีความรับผิดชอบ พร้อมด้วยคุณธรรม 6 ประการ (ซื่อสัตย์ อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) และการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

- มาตรการที่ 5.1.1 :** เสริมพลังและส่งเสริมคนดีให้คงอยู่กับคณะและมหาวิทยาลัย
1. เสริมสร้างความรับผิดชอบ ให้มีคุณธรรม 6 ประการ (ซื่อสัตย์ อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) และความพอเพียงให้บุคลากร
 2. เสริมสร้างจิตวิญญาณความเป็นครู ให้เกิดความภาคภูมิใจในการรับผิดชอบต่อหน้าที่และปฏิบัติตามจรรยาบรรณของอาจารย์และจรรยาบรรณของวิชาชีพ
 3. เสริมสร้างและพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ เทคนิคและทักษะในการทำงาน
 4. ปรับปรุงและพัฒนาบรรยากาศการทำงานเป็นทีมให้มีความสุขและมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 5.1.2 : พัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามอัตลักษณ์ของคณะ

1. เสริมสร้างความรับผิดชอบ ให้มีคุณธรรม 6 ประการ (ซื่อสัตย์ อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) มีความพอเพียง และมีจิตสำนึกเรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม
2. ปลุกจิตสำนึกในสิทธิหน้าที่พลเมืองที่ดี คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ชุมชน และ สังคม ตลอดจนเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
3. ยกย่องเชิดชูนักศึกษา ผู้ที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามอัตลักษณ์ของคณะ

เป้าประสงค์ที่ 5.2 : บัณฑิตมีความรู้ ทักษะทางวิชาการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และมาตรฐานวิชาชีพ

- มาตรการที่ 5.2.1 :** ด้านการพัฒนาคณาจารย์
1. พัฒนาอาจารย์ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง
 2. พัฒนาสมรรถนะสากล สมรรถนะทางวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการที่ 5.2.2 : ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

1. ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ในระดับตรี โท และเอกให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทิศทางการพัฒนาประเทศ และได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ(Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF:Hed) และมาตรฐานทางวิชาชีพ
2. พัฒนาระบบการฝึกภาคปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมให้บัณฑิตสามารถปฏิบัติงานได้ทันที
3. พัฒนาระบบการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)
4. ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต
5. พัฒนาการเรียนการสอนด้วยระบบ E – learning
6. พัฒนาสื่อการสอนเพื่อสนับสนุนศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา
7. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาทางไกลและหลักสูตรนานาชาติ
8. ปรับปรุงรายวิชา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

มาตรการที่ 5.2.3 : การเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่บัณฑิต

1. พัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้าน

3. ส่งเสริมภาวะของความเป็นผู้นำ การสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ และการทำงานเป็นทีมอย่างสมานฉันท์
4. ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสาธารณะเพื่อส่วนรวม
5. ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเครือข่ายวิชาชีพ

เป้าประสงค์ที่ 5.3: นักศึกษาและบุคลากรใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข

มาตรการที่ 5.3.1 : สร้างสุนทรียภาพและบรรยากาศแห่งความสุข

1. เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษา บุคลากรและชุมชน
2. พัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำงาน
3. ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีสุขภาพอนามัยและสุขภาพจิตที่ดี
4. ส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ ศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาและบุคลากร
5. ส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานให้แก่บุคลากร
6. การดูแลการรับข้อมูล ข่าวสารและการสื่อสารที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

:ประกอบด้วย 11 ตัวชี้วัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนานักศึกษาและบุคลากรให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุขและใช้ชีวิตอย่าง
พอเพียง

เป้าประสงค์ที่ 5.1 : นักศึกษาและบุคลากรมีความรับผิดชอบ พร้อมด้วยคุณธรรม 6 ประการ (ขยัน อดทน
ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) และการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						มาตรการที่ 5.1.1 :เสริมพลังและส่งเสริมคนดีให้คงอยู่กับ คณะและมหาวิทยาลัย	
1. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้าง ความรับผิดชอบ และจิตวิญญาณความเป็น ครู	3	3	3	4	4	1. เสริมสร้างความรับผิดชอบ ให้มีคุณธรรม 6 ประการ (ขยัน อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) และ ความพอเพียงให้บุคลากร	คกก.วิชาการ
2. จำนวนโครงการ/ กิจกรรมที่เสริมสร้างและพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้ มีความรู้ เทคนิคและทักษะในการทำงาน	2	2	3	3	4	2. เสริมสร้างจิตวิญญาณความเป็นครู ให้เกิดความ ภาคภูมิใจในการรับผิดชอบต่อหน้าที่และปฏิบัติตาม จรรยาบรรณของอาจารย์และจรรยาบรรณของ วิชาชีพ	คกก.วิชาการ
						3. เสริมสร้างและพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ เทคนิค และทักษะในการทำงาน	สำนักงาน เลขานุการ
						4. ปรับปรุงและพัฒนาบรรยากาศการทำงานเป็นทีมให้มี ความสุข	สำนักงาน เลขานุการ
						มาตรการที่ 5.1.2 :พัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ตามอัตลักษณ์ของคณะ	
3. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้าง คุณธรรม ความรับผิดชอบให้มีคุณธรรม 6 ประการ(ขยัน อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) มีความพอเพียงและมี	3	3	3	3	3	1.เสริมสร้างความรับผิดชอบ ให้มีคุณธรรม 6 ประการ (ขยัน อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) มีความ พอเพียง และมีจิตสำนึกเรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม	คกก.พัฒนา นักศึกษา

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
จิตสำนึกเรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม							
4.จำนวนนักศึกษาที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติตามอัตลักษณ์ของคณะและมหาวิทยาลัย	3	4	5	6	6	2. ปลุกจิตสำนึกในสิทธิหน้าที่พลเมืองที่ดี คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ชุมชน และ สังคม ตลอดจนเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์	คกก.พัฒนานักศึกษา
						3.ยกย่องเชิดชูนักศึกษา ผู้ที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามอัตลักษณ์ของคณะ	คกก.พัฒนานักศึกษา

เป้าประสงค์ที่ 5.2 : บัณฑิตมีความรู้ ทักษะทางวิชาการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						มาตรการที่ 5.2.1 :ด้านการพัฒนาคณาจารย์	
5.ร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	30	35	40	40	40	1. พัฒนาอาจารย์ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง	คกก.วิชาการ
6.ร้อยละคุณวุฒิปริญญาเอกของอาจารย์ประจำ	20	25	25	30	30	2. พัฒนาสมรรถนะสากล สมรรถนะทางวิชาการและวิชาชีพ	คกก.บริหารหลักสูตร
7.จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อพัฒนาอาจารย์ด้านสมรรถนะสากล สมรรถนะทางวิชาการและวิชาชีพ	2	2	2	2	2		
						มาตรการที่ 5.2.2 :บัณฑิตมีความรู้ ทักษะทางวิชาการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และมาตรฐานวิชาชีพ	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
8. ร้อยละของอาจารย์ที่เข้าร่วมการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเองอย่างน้อย 3 ครั้งต่อปี (ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย)	85	85	90	90	90	1. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาแห่งชาติ (TQF) และมาตรฐานวิชาชีพ	คกก.บริหารหลักสูตร
9. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีคุณภาพต่อบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	2. พัฒนาระบบการฝึกภาคปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมให้บัณฑิตสามารถปฏิบัติงานได้ทันที	คกก.ฝึกภาคปฏิบัติ
10. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่บัณฑิต	1	1	2	2	3	3. พัฒนาระบบการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)	คกก.บริหารหลักสูตร
						4. ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต	คกก.บริหารหลักสูตร
						5. พัฒนาการเรียนการสอนด้วยระบบ E – Learning	คกก.บริหารหลักสูตร
						6. พัฒนาสื่อการสอนเพื่อสนับสนุนศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา	คกก.บริหารหลักสูตร
						7. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาทางไกลและหลักสูตรนานาชาติ	
						8. ปรับปรุงรายวิชา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	
						9.	
						มาตรการที่ 5.2.3 : การเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่บัณฑิต	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						1. พัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	คกก.บริหาร หลักสูตร
						2. พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้าน	คกก.บริหาร หลักสูตร
						3. ส่งเสริมภาวะของความเป็นผู้นำ การสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ และการทำงานเป็นทีมอย่างสมานฉันท์	คกก.พัฒนา นักศึกษา
						4. ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสาธารณะเพื่อส่วนรวม	คกก.พัฒนา นักศึกษา
						5. ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเครือข่ายวิชาชีพ	คกก.พัฒนา นักศึกษา

เป้าประสงค์ที่ 5.3 : นักศึกษาและบุคลากรใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						มาตรการที่ 5.3.1 : สร้างสุนทรียภาพและบรรยากาศแห่งความสุข	คกก.พัฒนา นักศึกษา
11. ร้อยละการลาออกของบุคลากร	1 %	1 %	1 %	1 %	1 %	1. เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาบุคลากรและชุมชน	สำนักงาน เลขานุการ
						2. พัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำงาน	คณะ
						3. ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีสุขภาพอนามัยและสุขภาพจิตที่ดี	
						4. ส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						ศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาและบุคลากร 5. ส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานให้แก่บุคลากร	
						6. การดูแลการรับข้อมูล ข่าวสารและการสื่อสารที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ	คกก.พัฒนา นักศึกษา สำนักงาน เลขานุการ คณะ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6: การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อมุ่งสู่คณะแห่งความพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ 6: เป็นคณะแห่งความพอเพียงและบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

มาตรการที่ 1: ด้านการบริหารจัดการ

1. สืบสานอุดมการณ์การรับใช้สังคมของมูลนิธิป่อเต็กตึ๊งให้เป็นค่านิยมร่วมและวัฒนธรรมองค์กร
2. บริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาลและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. กำหนดตัวชี้วัดการประเมินผลงานที่สำคัญ (KPI) และการรายงานผลการดำเนินงาน
4. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ
5. พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงของคณะ
6. จัดทำภาระหน้าที่รายบุคคลเป็นลายลักษณ์อักษร
7. การจัดทำเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่เป็นธรรม
8. การรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้
9. การวางแผนพัฒนาบุคลากรอย่างชัดเจนและทราบกันอย่างทั่วถึง

มาตรการที่ 2: ด้านการการบริหารงบประมาณ

1. ทบทวนและจัดทำแผนกลยุทธ์ด้านการเงิน และการพัฒนาความสามารถในการจัดหารายได้
2. ส่งเสริมมาตรการประหยัดและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายการดำเนินงาน โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการ
3. ส่งเสริมการบริหารการเงินและงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส เพื่อให้คุ้มค่า คุ่มทุนและเกิดประโยชน์สูงสุด
4. จัดทำฐานข้อมูลทางการเงิน
5. ติดตามและประเมินผลการบริหารงบประมาณและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 3: องค์กรแห่งการเรียนรู้

1. ส่งเสริมและกระตุ้นให้นักศึกษาและบุคลากรของคณะตระหนักและรักการเรียนรู้
2. ส่งเสริมการศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษาและบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้
3. พัฒนาระบบการจัดการองค์ความรู้ของคณะ
4. สังเคราะห์องค์ความรู้จากการจัดการความรู้เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีมาใช้ในการพัฒนางาน
5. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่คลังความรู้ในองค์กรเพื่อให้เกิดความประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด

ตัวบ่งชี้ : ประกอบด้วย 11 ตัวบ่งชี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6: การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อมุ่งสู่คณะแห่งความพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ 6: เป็นคณะแห่งความพอเพียงและบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						มาตรการที่ 1: ด้านการบริหารจัดการ	กรรมการ
1. ร้อยละของการดำเนินงานในรูปแบบกิจกรรม/โครงการได้รับการประเมินความพึงพอใจของผู้ร่วมโครงการอยู่ในระดับดีขึ้นไป	50	55	60	65	70	1. สืบสานอุดมการณ์การรับใช้สังคมของมูลนิธิป่อเต็กตึ๊งให้เป็นค่านิยมร่วมและวัฒนธรรมองค์กร	วิชาการ
2. ร้อยละของอาจารย์ได้รับการประเมินความพึงพอใจด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีขึ้นไป	60	70	80	90	100	2. บริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาลและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
3. ร้อยละของอาจารย์ได้รับการประเมินความพึงพอใจด้านการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับดี	80	85	90	95	100	3. กำหนดตัวชี้วัดการประเมินผลงานที่สำคัญ (KPI) และการรายงานผลการดำเนินงาน	
4. ร้อยละของอาจารย์และเจ้าหน้าที่มีผลงานบรรลุ KPI ร้อยละ 80	50	55	60	65	70	4. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ	
5. คณะกรรมการทุกชุดมีกระบวนการทำงานในระบบคุณภาพ PDCA	มี	มี	มี	มี	มี	5. พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงของคณะ	
6. มีรายงานการรับและการจ่ายงบประมาณอย่างโปร่งใส	มี	มี	มี	มี	มี	6. จัดทำภาระหน้าที่รายบุคคลเป็นลายลักษณ์อักษร	
7. อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้อื่นๆ นอกเหนือจากค่าเล่าเรียน	1 %	2 %	3 %	3 %	3 %	7. การจัดทำเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่เป็นธรรม	
8. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมความพอเพียงของคณะ	1	2	2	2	2	8. การรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
9. จำนวนชุมชนปฏิบัติดี	2	3	4	4	4	9. การวางแผนพัฒนาบุคลากรอย่างชัดเจนและทราบกัน อย่างทั่วถึง	
10. จำนวนคลังความรู้ที่เกิดจากการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสามารถเป็นตัวอย่าง ที่ดีได้	1	2	2	2	2	มาตรการที่ 2: ด้านการการบริหารงบประมาณ	กรรมการ วิชาการ
11. จำนวนกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เกิด การปฏิบัติงานที่ดี	5	5	5	5	5	1. ทบทวนและจัดทำแผนกลยุทธ์ด้านการเงิน และการ พัฒนาความสามารถการจัดหารายได้	
						2. ส่งเสริมมาตรการประหยัดและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายการ ดำเนินงาน โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการบริหาร จัดการ	
						3. ส่งเสริมการบริหารการเงินและงบประมาณให้มี ประสิทธิภาพ และโปร่งใส เพื่อให้คุ้มค่า คุ่มทุนและ เกิดประโยชน์สูงสุด	
						4. จัดทำฐานข้อมูลทางการเงิน	
						5. ติดตามและประเมินผลการบริหารงบประมาณและ ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	
						มาตรการที่ 3: องค์กรแห่งการเรียนรู้	กรรมการ จัดการความรู้
						1. ส่งเสริมและกระตุ้นให้นักศึกษาและบุคลากรของคณะ ตระหนักและรักการเรียนรู้	
						2. ส่งเสริมการศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเองของ นักศึกษาและบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้	
						3. พัฒนาระบบการจัดการองค์ความรู้ของคณะ	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						4. ส่งเสริมห้องสมุดความรู้จากการจัดการความรู้เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีมาใช้ในการพัฒนางาน	กรรมการจัดการความรู้
						5. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่คลังความรู้ในองค์กรเพื่อให้เกิดความประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7: การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และการปฏิบัติการสังคมสงเคราะห์คลินิก

เป้าประสงค์ที่ 7: จัดเป็นศูนย์บริการสังคมสงเคราะห์คลินิก ทำหน้าที่ให้บริการสังคมสงเคราะห์ วิจัย และพัฒนานวัตกรรมด้านสังคมสงเคราะห์คลินิก โดยอาศัยกฎหมายที่กำหนดบทบาทให้นักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้ปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขและคุ้มครองกลุ่มเป้าหมาย และบูรณาการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรการที่ 1: พัฒนาความเชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก

1. ส่งเสริมให้อาจารย์ที่รับผิดชอบรายวิชาสังคมสงเคราะห์จุลภาพ และกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน ให้ความพร้อมในการให้บริการกับกลุ่มเป้าหมาย
2. ส่งเสริมให้อาจารย์ประสานความร่วมมือกับหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการสนับสนุนการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิกร่วมกัน
3. ส่งเสริมให้อาจารย์บูรณาการการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิกกับการเรียนการสอน การวิจัยและงานสร้างสรรค์

มาตรการที่ 2 : พัฒนาระบบและกลไกสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้และการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก

1. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญภายนอก
2. ศึกษาสำรวจปัญหาและความต้องการประชากรกลุ่มเป้าหมาย เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ในพื้นที่รอบมหาวิทยาลัยเป็นจุดเริ่มเกี่ยวกับปัญหาและความเสี่ยงที่มีผลต่อการเกิดปัญหาในการดำรงชีวิตทำให้ไม่สามารถกระทำหน้าที่ทางสังคมและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข
3. นำผลการสำรวจมาพัฒนาและจัดทำแผนงานโครงการกิจกรรมบริการสังคมสงเคราะห์คลินิกร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เป็นรูปแบบการบริการวิชาการให้แก่บุคคล ครอบครัว กลุ่มและชุมชน ให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการ และวัฒนธรรมขององค์กร ชุมชน และสังคม
4. นำเสนอแผนงานโครงการกิจกรรมบริการสังคมสงเคราะห์คลินิกกันแหล่งทุนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
5. ติดตามประเมินผล และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 3 : จัดบริการวิชาการแก่สังคมด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก

1. พัฒนาหลักสูตรอบรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก
2. สร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิกทั้งในและต่างประเทศ
3. จัดทำฐานข้อมูลหน่วยงานภาครัฐและเอกชนด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก และสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขยายผลการพัฒนาองค์กร ชุมชน และเครือข่าย

มาตรการที่ 4 : ส่งเสริมการวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อพัฒนางานสังคมสงเคราะห์คลินิก

1. สนับสนุนให้อาจารย์นิเทศงานของคณะทำการวิจัยร่วมกับอาจารย์ภาคสนามในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก
2. ส่งเสริมให้มีการจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ด้านงานสังคมสงเคราะห์คลินิก

ตัวบ่งชี้ : ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7: การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และการปฏิบัติการสังคมสงเคราะห์คลินิก

เป้าประสงค์ที่ 7: จัดเป็นศูนย์บริการสังคมสงเคราะห์คลินิก ทำหน้าที่ให้บริการสังคมสงเคราะห์ วิจัย และพัฒนานวัตกรรมด้านสังคมสงเคราะห์คลินิก โดยอาศัยกฎหมายที่กำหนดบทบาทให้นักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้ปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขและคุ้มครองกลุ่มเป้าหมาย และบูรณาการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						มาตรการที่ 1 พัฒนาความเชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก	กก.วิชาการและ กก.ศูนย์การเรียนรู้
1. จำนวนอาจารย์ที่รับผิดชอบวิชาการปฏิบัติงานระดับจุลภาคได้รับการอบรมและศึกษาดูงานด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก	2	3	4	5	5	1. ส่งเสริมให้อาจารย์ที่รับผิดชอบรายวิชาสังคมสงเคราะห์จุลภาพ และกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน ให้ความร่วมมือในการให้บริการกับกลุ่มเป้าหมาย	
2. จำนวนหน่วยปฏิบัติที่ให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการสนับสนุนการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก	4	5	6	7	8	2. ส่งเสริมให้อาจารย์ประสานความร่วมมือกับหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการสนับสนุนการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิกร่วมกัน	
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก	1	1	1	1	1	3. ส่งเสริมให้อาจารย์บูรณาการการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิกกับการเรียนการสอน การวิจัยและงานสร้างสรรค์	
						มาตรฐานที่ 2 พัฒนาระบบและกลไกสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้และการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก	
4. ร้อยละของผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการบรรลุเป้าหมาย			60	70	80	1. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก (อาจารย์+ผู้เชี่ยวชาญภายนอก)	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
5. จำนวนโครงการบริการวิชาการสังคมสงเคราะห์คลินิก	-	-	1	2	2	2. ศึกษาสำรวจปัญหาและความต้องการประชากรกลุ่มเป้าหมาย เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ในพื้นที่รอบมหาวิทยาลัยเป็นจุดเริ่มเกี่ยวกับปัญหาและความเสี่ยงที่มีผลต่อการเกิดปัญหาในการดำรงชีวิตทำให้ไม่สามารถกระทำหน้าที่ทางสังคมและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข	กรรมการวิชาการ กรรมการศูนย์ การเรียนรู้
6. จำนวนบทความผลงานวิจัยด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติและนานาชาติ	-	1	1	2	2	3. นำผลการสำรวจมาพัฒนาและจัดทำแผนงานโครงการกิจกรรมบริการสังคมสงเคราะห์คลินิกร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เป็นรูปแบบการบริการวิชาการให้แก่บุคคล ครอบครัว กลุ่มและชุมชน ให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการ และวัฒนธรรมขององค์กร ชุมชน และสังคม	
7. จำนวนบทความทางวิชาการด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติและนานาชาติ	1	1	1	1	2	4. นำเสนอแผนงานโครงการกิจกรรมบริการสังคมสงเคราะห์คลินิกกันแหล่งทุนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ	
8. ดำเนินหรืองานสร้างสรรค์ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ	-	-	1	1	1	5. ติดตามประเมินผล และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	
						มาตรการที่ 3 จัดบริการวิชาการแก่สังคมด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
	2555	2556	2557	2558	2559		
						1. พัฒนาหลักสูตรอบรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก	กรรมการวิชาการ กรรมการศูนย์ การเรียนรู้
						2. สร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิกทั้งในและต่างประเทศ	
						3. จัดทำฐานข้อมูลหน่วยงานภาครัฐและเอกชนด้านการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก และสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขยายผลการพัฒนาองค์กร ชุมชน และเครือข่าย	
						มาตรการที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อพัฒนางานสังคมสงเคราะห์คลินิก	
						1. สนับสนุนให้อาจารย์นิเทศงานของคณะทำการวิจัยร่วมกับอาจารย์ภาคสนามในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์คลินิก	
						2. ส่งเสริมให้มีการจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ด้านงานสังคมสงเคราะห์คลินิก	

ส่วนที่ 4

การนำแผนไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

แผนกลยุทธ์ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม 5 ปี ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) เป็นแผนแม่บทให้อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาใช้เป็นแนวทางในการร่วมกันพัฒนาคณะให้บรรลุตามพันธกิจของคณะและของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในระยะเวลา 5 ปี แผนกลยุทธ์ฉบับนี้ได้จัดทำโดยนำวิสัยทัศน์ พันธกิจของมหาวิทยาลัย มาเป็นแนวทางผ่านการมีส่วนร่วมของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของคณะทุกคน ในการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และมาตรการ ซึ่งขั้นของการแปลงแผนนี้ไปสู่การปฏิบัติ กำหนดให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ติดตามประเมินผล และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานต่อเนื่องทุกปี ควบคู่กับการประเมินแผนกลยุทธ์ครึ่งแผน และสิ้นสุดแผน เพื่อกำกับให้บรรลุพันธกิจของแผน

1. การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2555-2559 สู่การปฏิบัติ โดยการนำแผนกลยุทธ์ของคณะไปจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยการสื่อสารถ่ายทอด วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและเป้าหมายตามกลยุทธ์ของคณะไปสู่อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ และจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะกรรมการชุดต่างๆ ให้ครอบคลุมทุกพันธกิจ

2. การติดตามประเมินผล

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม กำหนดให้คณะกรรมการวิชาการประจำคณะทำหน้าที่ กำกับ และควบคุมให้คณะนำแผนกลยุทธ์ของคณะไปสู่การปฏิบัติ และทำหน้าที่ในการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ เพื่อติดตามความสำเร็จ ปัญหาอุปสรรค และผลกระทบต่อการบรรลุพันธกิจของแผนกลยุทธ์ เพื่อให้คณะสามารถทบทวน ปรับแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับบริบทหรือสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างทัน่วงทีและเหมาะสม โดยกำหนดให้มีการติดตามประเมินผลแผนกลยุทธ์ ดังนี้

1. ติดตามผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปีซึ่งได้แปลงแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ แล้วนำผลการประเมินมาพิจารณาความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามตัวชี้วัดต่างๆ ในแผนกลยุทธ์ เพื่อตรวจสอบถึงความเป็ยงเบนว่า ผลงานผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้เป็นอย่างไร มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานหรือไม่อย่างไร เพื่อปรับปรุงการดำเนินและปรับแผนกลยุทธ์ให้เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการ 2 ครั้งต่อปี คือ ครั้งแรกระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนพฤศจิกายน และครั้งที่สองระหว่างเดือนธันวาคมถึงเดือนพฤษภาคม ของทุกปี โดยนำผลการประเมินจัดทำเป็นรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะปีละ 1 ครั้ง เพื่อนำเสนอผู้บริหารมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2. ดำเนินการประเมินผลระยะครึ่งแผน เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีในปีที่สามของแผนเพื่อ ทบทวนประมวลาภาพรวมของการบรรลุตามแผนกลยุทธ์ และนำผลการประเมินมาปรับแผนกลยุทธ์และแผนการ ปฏิบัติงานประจำปีเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

3. การประเมินระยะสิ้นสุดแผน เป็นการประเมินแผนกลยุทธ์เมื่อสิ้นสุดปีสุดท้ายของแผน เพื่อนำผลการ ประเมิน มาประมวลประกอบกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของคณะ เพื่อจัดทำแผนกลยุทธ์ของ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมระยะที่ 6 ปี พ.ศ. 2560-2564